

ΠΙΟΝΕΡΟΣ

ΝΟΕΒΡΙΣ 1935

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

СОДЕРЖАНИЕ

ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΙΣ ΤΑΚΣΙΣ ,ΝΑΣΕ ΕΤΙΜΟΣ!

ΠΙΟΝΕΡΟΣ

ΠΙΟΝΕΡΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

= ΟΡΓΑΝΟ ΤΥ ΟΠΚΟΜ =
= ΤΥ ΚΟΜΣΟΜΟΛ ΤΥ ΟΟΗ ΜΠΑΣ =
= ΚΕ ΤΥ ΛΚΠ ΤΙΣ ΥΣΣΔ =

ΧΡΟΝΟΣ Γ' (Ε') ΑΡΙΘ. 11(52)

ΝΟΕΒΡΙΣ 1935

ΠΟΣ ΓΝΟΡΙΣΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΣΙΝ. ΣΤΑΛΙΝ

ΔΙΙΓΙΣΙ ΤΙΣ ΜΑΘΙΤΡΙΑΣ ΤΥ ΣΚΟΛΙΥ ΤΥ ΚΥΝΤΣΕΒΟ ΛΕΝΙΝΑΣ ΒΑΡΣΣΑΒΣΚΑΓΙΑΣ

'Οταν τέλιοσε ι διαδίλοσι, εγό κι' ακόμα κάμποσα πεδιά πίγαμε σιμὰ στο μαφσολίο κι' αρχίσαμε να κυνύμε τα χέρια-μας για να χερετίσυμε τυς αρχιγύς.

'Ακσαφνα βλέπο—ο Στάλιν κυνάι το χέρι-το, με προσκαλί. Γίρισα κε έβαλα το δάχτιλο στο στίθος-μυ «εμένα»;

Ο Στάλιν χαμογέλασε κε κύνισε το κεφάλι-τυ. 'Ετρεχσα πάνο απτι σκάλα. Βγίκα πάνο στο βίμα, πίγα σιμά στο Στάλιν.

— Πός σε λένε;

— Λένινα.

— Μπράβο. Καλό ίνε τ' όνομά-συ.

Ο Στάλιν με ρότισε πος λένε τον πατέρα-μυ κε τι μιτέρα-μυ. Εκίνι τιν όρα απτιν πλατία περνύσε μια ορχίστρα.

Ο Βοροσσίλοφ ίπε: «Καλά πέζυνε, πρέπι να τυς χιροκροτίσυμε». Στεκόμυνα ανάμεσα στο Στάλιν κε στο Βοροσσιλοφ κε χτιπύσα τα χέρια-μυ μαζί-τυς.

'Οταν πέρασε ι ορχίστρα, ο Στάλιν με ρότισε:

— Μα πός θα πας τόρα στο σπίτι;

Απάντισα, ότι θα πάγο στιν αδερφί τις μιτέρας-μυ κε θα πάρο χρίματα για το δρόμο.

— Μα πόσα χρίματα χριάζεσε—ρότισε ο Στάλιν.

— 10 καπίκια,—απάντισα.

Ο Στάλιν σκάλισε στις τζέπες-τυ, μα τίποτα δεν ίβρε κε χαμογελόντας ίπε:

— Εσὶ έχις, σίντροφε Βοροσσίλοφ;

Ο Βοροσσίλοφ έβγαλε απτιν τζέπι-το ένα χαρτάκι κε μυ το άπλοσε.

'Ιστερα κατεβέναμε μαζί απτο μαφσολίο. Στο δρόμο ο Στάλιν με ρότισε, δίχνοντας το Μπυτιόνι:

Αφτός πιος ίνε;

Απάντισα, ότι ίνε ο σίντροφος Μπυντιόνι. 'Επιτα, άρχισε να δίχνι με τι σιρά τυς σιντρόφυς Βοροσσίλοφ, Μόλοτοφ, Καλίνιν, ροτόντας-με: Αφτός «πιος ίνε»; Τυς γνόρισα όλυς.

'Ιστερα με πίγανε στο Κύντσεβο, στο σπίτι.

Αφτί τι σινάντισι δε θα τι λιζμονίσο ποτές.

ΛΕΝΙΝΑ ΒΑΡΣΣΑΒΣΚΑΙΑ.
(«Πράβντα», 10 τυ Νοέβρι)

Ο ΣΙΔΕΡΕΝΙΟΣ ΛΑΙΚΟΣ KOMIΣΑΡΟΣ

ΣΤΙΝ ΚΟΚΙΝΙ ΠΛΑΤΙΑ

Πριν από λίγες μέρες γιορτάζαμε τι XVIII επετιρίδα τις Οχτοβριανίς επανάςτασις. Ι εργαζόμενι όλον τον χορόν ςτρέψανε τα βλέματά-τυς ςτιν Κόκινι προτέβυςα — ςτο επιτελίο τις πανκόζμιας επανάςτασις. Ι ραδοδέχτες όλυ τυ κόζμυ ςτις 7 τυ Νοέβρι πέρνανε το κίμα· τυ ςταθμύ τις Κομιντέρνας.

> **ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΠΟΣΤΟ ΤΥ ΛΑΙΚΥ ΚΟΜΙΣΑΡΥ**
>
> **ΣΤΙΣ 6 ΤΥ ΝΟΕΒΡΙ ΕΓΙΝΑΝ 10 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΤΟΝ ΚΕΡΟ, ΠΥ Ι ΣΟΒΙΕΤΙΚΙ ΚΙΒΕΡΝΙΣΙ ΙΣΤΕΡΑ ΑΠΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΥ Μ. Β. ΦΡΥΝΖΕ, ΔΙΟΡΙΣΕ ΛΑΙΚΟ ΚΟΜΙΣΑΡΟ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ (ΤΟΡΑ ΙΝΕ ΛΑΙΚΟΣ ΚΟΜΙΣΑΡΟΣ ΤΙΣ ΑΜΙΝΑΣ) ΤΟΝ ΚΛΙΜΕΝΤΙΙ ΕΦΡΕΜΟΒΙΤΖ ΒΟΡΟΣΣΙΛΟΦ.**
>
> **ΕΔΟ ΘΑ ΔΙΙΓΙΘΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟ ΔΡΟΜΟ, ΠΥ ΠΕΡΑΣΕ Ο ΚΑΛΙΤΕΡΟΣ ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΣ, Ο ΠΙΟ ΚΟΝΤΙΝΟΣ ΣΙΜΠΟΛΕΜΙΣΤΙΣ ΤΥ ΣΙΝ. ΣΤΑΛΙΝ Ο ΣΙΝ. ΒΟΡΟΣΣΙΛΟΦ, ΠΥ ΑΠΟ ΒΟΣΚΟΣ, ΑΠΟ ΑΝΙΔΙΚΕΦΤΟΣ ΕΡΓΑΤΙΣ ΣΤΟ ΟΡΙΧΙΟ, ΑΠΟ ΧΑΛΚΙΑΣ ΕΓΙΝΕ ΛΑΙΚΟΣ ΚΟΜΙΣΑΡΟΣ.**

Κ' εκίνι τιν όρα ςτιν Κόκινι πλατία με γεομετρικά ορθογόνια ςιντάχτικαν τα κόκ.να ςτρατέδματα τυ Κόκινυ ςτρατύ. Μέςα ςε βαθιά ιςιχία απτις πίλες τυ Κρεμλίνυ πάνο ςτο άλογό-τυ βγίκε ο ασπρομάλις πια, μα ιςιόκορμος Λαικός Κομιςάρος.

Το ράδιο ιδοπιύςε όλο τον κόζμο, ότι ο Λαικός Κομιςάρος τις άμινας τις ΕΣΣΔ, ο Κλιμέντι Εφρέμοβιτζ Βοροςςίλοφ, άρχιςε να επιθεορί τιν παρέλαςι.

ΓΙΟΣ «ΣΤΡΑΤΙΟΤΙ ΤΥ ΝΙΚΟΛΑΥ»

Κι' ο πατέρας τυ Βοροςςίλοφ ίτανε ςτρατιοτικός. 25 χρόνια έδοςε ςτιν ιπιρεςία ςτον τςαρικό ςτρατό. 25 καλίτερα χρόνια τις ζοίς-τυ ίταν ανανκαζμένος να δόςι ο Εφρέμ Βοροςςίλοφ, όςπυ να τελιόςι ι προθεζμία τις ςτρατιοτικίς ιπιρεςίας-τυ. Αφτά τα χρόνια δεν τυ έδοςαν τίποτα, μα πίρανε τιν ιγία-τυ, τα νιάτα-τυ, τον άφιςαν ςτα γερατιά-τυ δίχος καμιά ιδικότιτα.

ΤΑ ΠΡΟΤΑ ΚΕΡΔΙ

Ο πατέρας τυ Βοροςςίλοφ περιφρονύςε τ' αφεντικά κε τα τςιράκια-τυς γιατί ο καθένας-τυς προςπαθύςε να βάλι όςο μπορύςε περιςότερα ςτιν τζέπι, πολί ςιχνά τον διόχνανε απτι δυλιά, πίγενε απ' ένα τόπο ςε άλο, κ' ι ικογένιά-τυ ίτανε ανανκαζμένι να πινάι.

Τότε ο μικρός Βοροςςίλοφ με τιν αδερφί-τυ έπερναν μια τςάντα κε ζιτιάνεβαν ςτα χοριά.

'Οταν ο Κλιμ ίτανε εφτά χρονό ι γονιί-τυ ανανκάςτικαν να τον ςτίλυν να δυλέψι ςτο οριχίο. Για τι βαριά δυλιά, πυ έκανε κέρδιζε 10 καπίκια τι μέρα.

'Οταν ίτανε 12 χρονό, ι μιτέρα-τυ προςπάθιςε κε τον έδοςαν ςτο ςχολιό τυ χοριύ Βαςίλεφκα, γιατί ςτο χοριό-τυς Βέρχνι ίχανε ταβέρνες, εκλιςιές, καπελιά, μα ςχολιό δεν ίχανε.

ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ

'Αμα τέλιοςε το ςχολιό ο Κλιμ άρχιςε να δυλέβι ςτο εργοςτάςιο. Στο εργοςτάςιο Αλτζέφςκι, όπυ δύλεβε ο Βοροςςίλοφ ςιχνά

'Αμινα—ομπορόνα.
Διίγιςι ραςκάζ.
Ανιδίκιφτος εργάτις—τζερνοραμπότζιι.
Χαλκιάς—ςλέςαρ.
Βλέμα—βζορ.
Προτέβυςα—ςτολίτςα.
Ορθογόνια—πριαμουγόλνι.
Πίλες - βορότα.
Ιδιπιύςε —ςοομπςτζίλ.
Παρέλαςι—παράντ.
Ιπερεςία—ςλύζζμπα.
Ιδικότιτα—ςπετςιάλνοςτ
Περιφρονύςε—πρεζιράλ.
Τςάντα—ςύμκα.
Οριχίο—ςςάχτα.

κσέσπανε ι δισαρέσκια τον εργατόν. Για να τυς « κσαναισιχάσυν » στέλνανε στο εργοστάσιο τον αρχιαστινόμο Γρέκοφ.

Μια φορά ο Γρέκοφ περπατύσε στο δρόμο. Κοντά στο ταχιδρομίο το περίμεναν ι ανότερι ιπάλιλι τυ εργοστάσιυ κε ι γινέκες-τυς. Ο Γρέκοφ έστριβε τα μυστάκια-τυ κε καφχιότανε:

Ας με κσέρυνε πιός ίμε! Μπορό να τυς κρατό στιν ιποταγί. Θα τυς δίκσο πος πρέπι να σέβυντε τυς διικιτές!

Στο δρόμο πέρασε μια ομάδα από έφιβυς. 'Ολι βγάλανε τα καπέλα-τυς κε μονάχα ένας δίχος να φοβιθί δεν έβγαλε το καπέλο-τυ κε δεν τον χερέτισε.

Ο αρχιαστινόμος κίτακσε με σοβαρότιτα τον έφιβο, μα εκίνος βάστακσε στο βλέμα-τυ, στεκότανε με το καπέλο στο κεφάλι, σα να μιν έβλεπε τίποτα. Ι γινεκές κίταζαν με ενδιαφέρο αφτί τι σκινί. Το πρόσοπο τυ Γρέκοφ κοκίνισε απτο θεμό-τυ. Πίδεσε στον έφιβο κε θιμομένα φόνακσε:

— Πός σε λένε;

— Κλιμ Βοροσσίλοφ,—ακύστικε ι ίσιχι απάντισι.

— Εσί βρομόπεδο γιατί δεν έβγαλες το καπέλο-συ, άμα με ίδες.

Δίχος ν' απαντίσι ο Βοροσσίλοφ πάτισε τα γέλια.

— Α, τέτιος ίσε! Δε σέβεσε τυς διικιτές!..—βραχνιαζμένα φόνακσε ο αρχιαστινόμος κι' άρπακσε αμέσος μ' όλι τι δίναμί-τυ τον Κλιμ απτο πυκάμισο.

Μα ο Κλιμ δεν ίτανε φοβιτσιάρις. 'Αρπακσε τον αρχιαστινόμο απτι γραβάτα, τιν τίλικσε στο χέρι-τυ κι' άρχισε να τον τραντάζι.

'Αρχισε ο καβγάς. 'Ολι ι ιπάλιλι κε ι έφιβι φίγανε. Ο Γρέκοφ άμα ίδε, ότι δε θα νικίσι έβγαλε τι σφιίχτρα απτιν τζέπι-τυ ρκε σφίρσε.

Για να βοιθίσυνε τον «άφοβο» αρχιαστινόμο τρέκσανε ι αστινομικί, χόρισαν τον «ίροα» κε αρεστάρανε τον έφιβο Κλιμ.

Ο σιν· ΒΟΡΟΣΣΙΛΟΦ ΣΤΑ ΝΙΑΝΙΚΑ-ΤΥ ΧΡΟΝΙΑ

ΣΤΥΣ ΜΑΒΡΥΣ «ΚΑΤΑΛΟΓΥΣ»

'Ιστερα απτο 1899, όταν στο εργοστάσιο κσέσπασε μια εκσέγερσι κατο απτιν οδιγία τυ Βοροσσίλοφ, ι αστινομία, πυ προπολύ παρακολυθύσε τον Κλιμ, άρχισε να τον παρακολυθάι ακόμα πιο πολί. Τον διόκσανε απτι δυλιά κε τον έγραπσαν στυς κσακυζμένυς «μάβρυς καταλόγυς». Στίλανε τυς καταλόγυς στ' αφεντικά κε κίνυς, πυ ίτανε εκί γραμένι δεν τυς έπερναν στι δυλιά. Πολές φορές ο Βοροσσίλοφ προσπαθύσε να βρι δυλιά στο Ταγανρόγ, στο Λυγάνσκ, μα γλίγορα τον έδιοχναν.

Ι ΣΙΝΑΝΤΙΣΙ ΜΕ ΤΟ ΛΕΝΙΝ

Στο 1906 ι κοματικί οργάνοσι τυ Λυγάνσκ έστιλε το Βοροσσίλοφ στο IV κοματικό σινέδριο, πυ έγινε στι Στοκχόλμι (προτέβυσα τις Συιδίας). Εδό για πρότι φορά αντάμοσε το Βλαδίμιρ Ιλίτζ.

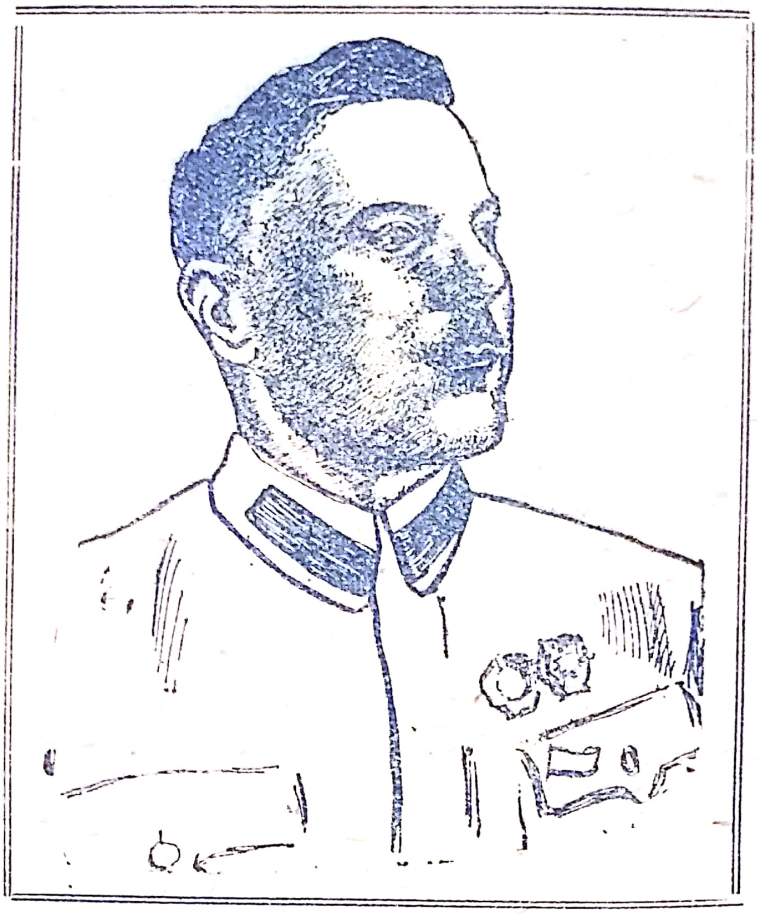
'Αμα επέστρεπσε απτο σινέδριο, ο Βοροσσίλοφ κσακολυθύσε να δυλέβι στο Λυγάνσκ.

Τιν επανάστασι τυ 1905 τιν έπνικσαν στο έμα. Μια απτις ετίες αφτίς τις ίτας ίτανε λίγι στρατιοτικί προετιμασία τον εργατόν. Ο

Καπελιά—κόρτζμι.
Δισαρέσκια—νεντοβόλστβο.
Αρχιαστινόμος—πρίσταβ.
Μυστάκια—υσί.
Καφχιότανε—χβάσταλσια.
'Εφιβος—ποντρόστοκ.
Πάτισε τα γέλια—ρασχοχοτάλσα.
Βραχνιαζμένα—χρίπλο.
Προπολύ—νταβνό.
Παρακολυθύσε—πρεσλέντοβαλ.
Κσακυζμένος—ζνάτνιι.

Βοροσσίλοφ απεφάσισε να επιδοθί στι στρατιοτικί τέχνι.

Πιγένι στι Φινλανδία, αγοράζι όπλα κε τα φέρνι στο Λυγάνσκ. Εδò ι κοματικί οργάνοσι οργανόνι μαχιτικά αποσπάζματα, πυ μαθένυν τι στρατιοτικί τέχνι.

ΣΤΙ ΦΙΛΑΚΙ ΚΕ ΣΤΙΝ ΕΚΣΟΡΙΑ

Ακόμα κάμποσες φορές αρεστàρανε το Βοροσσίλοφ. Στο 1906 έπρεπε να τον δικάσι το ιδικό δικαστίριο. Μα ι απεργία τον εργατόν, πυ ξέσπασε τον Οχτόβρι δεν άφισε να γίνι ι δίκι. 'Ιστερα πάλι τον αρεστάρανε κε τον εξόρισαν στι γυμπέρνια τυ Αρχάνγελσκ, μα απ' εκί έφιγε. Δύλεβε στο Μπακύ, στιν Πετρύπολι οσπυ τον αρεστάρανε ακόμα μια φορά κε τον εξόρισαν στο μακρινό βορà.

Στον κερό τυ πολέμυ ο σιν. Βοροσσίλοφ διεξίγε επαναστατικί δυλιά στιν Πετρύπολι.

ΠΡΙΝ ΑΠΤΟΝ ΟΧΤΟΒΡΙ

'Ιστερα απτο νκρέμιζμα τις τσαρικίς κιβέρνισις ι εργάτες τυ Λυγάνσκ στίλανε πολά γράματα στο Βοροσσίλοφ, τον παρακαλύσανε ν' àρθι στο Λυγάνσκ. 'Ιτανε βέβει, ότι ο Βοροσσίλοφ όλα θα τυς τα εξιγίσι κε θα τυς δίξι τι διέξοδο. 'Ιρθε κε στιν πρότι σινεδρίασι τυ Σοβιέτ τυ Λυγάνσκ τον εκλέξανε πρόεδρο.

Ι ΠΡΟΤΙ ΜΑΧΙ

Για να βοιθίσι τα στρατèβματα τις Κόκινις φρυράς, με τιν εντολί τυ κόματος ο σιν. Βοροσσίλοφ οργάνοσε στο σταθμό Ραντακόφ μια μεγάλι ένοπλι ομάδα κε μπίκε επικεφαλίς-τις. 'Επρεπε να προετιμαστόνε για τιν απόκρυσι τυ γερμανικύ στρατύ, πυ προχορύσε προς το Δονμπάς. Ενάντια στο Βοροσσίλοφ εξόρμισε μια ολάκερι γερμανικί μεραρχία. 'Αρχισε σκλιρί μάχι, όπυ ο Κόκινος στρατός κέρδισε μεγάλι νίκι.

'Ολο τον κερό ίστερα ο Βοροσσίλοφ ίτανε επικεφαλίς τον αποσπάζματον τυ Κόκινυ στρατύ, έπερνε άμεσι σιμετοχί στις μαχιτικές επιχιρίσις.

ΣΤΑ ΝΙΧΙΑ ΤΟΝ ΑΣΠΡΟΝ

'Ιτανε ένα τέτιο περιστατικό.

Ο σιν. Βοροσσίλοφ με θορακιζμένο αφτοκίνιτο ξεκίνισε ς' ένα χύτορ, πυ σιχνά πιροβολύσε πάνο στ' αποσπάζματά-τυ. Φενότανε, ότι στο χοριό αφτό δε βρισκόντανε κοζάκι. Μα όταν το αφτοκίνιτο τυ Βοροσσίλοφ μπίκε στο χοριό, απ' όλες τις μεριές άρχισαν ι πιροβολιζμί.

Ι δρόμι ίτανε τόσι στενί, όστε το αφτοκίνιτο με κανèνα τρόπο δε μπορύσε να γιρίσι. Ο κομαντίρος τυ αφτοκίνιτυ βγίκε να κιτάξι, μα ι καζάκι αμέσος τον σκότοσαν, γιατί βρισκότανε κοντά κι' άρχισαν να πιροβολύν πάνο στ' αφτοκίνιτο.

Δεν ίχαν από πυ να περιμένυν βοίθια. Ο σιν. Βοροσσίλοφ όλο τον κερό βρισκότανε στα πολιβόλα κι' όταν ι καζάκι προσπαθύσαν να ριχτύν πάνο στο αφτοκίνιτο, άνιγε φοτιά.

Σινάντισι—βστρέτζα.
Ετία—πριτζίνα.
'Ιτα—ποραζζένιε.
Εξορία—βίσιλκα.
Ιδιλός—σπετσιάλνιι.
Διεξίγε—προβοντίλ.
Διέξοδο—βίχοντ.
Προχορί—προντβιγάτσα.

Μιάμιςι όρα ο σοφέρ γίριζε το αφτοκίνιτο σε διάφορες μεριές, όςπυ μπόρεσε να το γιρίςι κε να το κάνι να τρέχςι ολοταχός. 'Ετςι γλίτοςε ο ςιν. Βοροςςίλοφ.

ΣΤΟ ΤΣΑΡΙΤΣΙΝ

'Ιςτερα απτις ςκλιρές μάχες τυ Δονμπας, το απόςπαςμα τυ ςιν. Βοροςςίλοφ κάνι τι δοχςαςμένι πορία προς το Τςαρίτςιν (πυ ονομάζετε τόρα Σταλινγράντ), για να ενοθί με τα αποςπάςματα τυ Κόκινυ Στρατύ.

Στο Τςαρίτςιν, πυ ίχε μεγάλι ςιμαςία για τι νίκι ενάντια ςτυς μπελογβαρντέιτςυς, το κόμα έςτιλε το ςιν. Στάλιν. Ι ς.ς. Στάλιν κε Βοροςςίλοφ οργάνοςαν τιν άμινα τυ Τςαρίτςιν κε το τςάκιςμα τον στρατεβμάτον τον μπελογβαρτέιτςον.

Το τελιοτικό λικβιντάριςμα τον μπελογβαρντέιτςον, προπάντον ςτιν Υκρανία, ίνε ςινδεμένο με το όνομα τυ ςιν. Βοροςςίλοφ.

ΛΑΙΚΟΣ ΚΟΜΙΣΑΡΟΣ

Στις 2 τυ Νοέβρι τυ 1925, όταν βριςκότανε ςτιν Κριμέα, ο ςιν. Βοροςςίλοφ πίρε ένα τιλεγράφιμα:

— Πέθανε ο Φρύνζε.

Πέθανε ο ςτρατάρχις τυ Κόκινυ Στρατύ, πυ τςάκιςε τον Κολτζάκ κε το Βράνκελ, πέθανε ο φίλος τυ Βοροςςίλοφ κε ςιμπολεμιςτίς-τυ ςτις δοχςαςμένες μάχες.

Ι Κεντρικί Εχτελεςτικί Επιτροπί διόριςε ςτι θέςι τυ Φρύνζε Λαικό Κομιςάρο τον ςτρατιοτικόν το ςιν. Βοροςςίλοφ.

Κάτο απτιν καθοδίγιςί-τυ ο Κόκινος ςτρατός κςακολυθί να διναμόνι, έγινε ένας απτυς προτοπόρυς ςτρατύς.

'Ολι θιμόντε τις μέρες τυ 1929. Ι κινέζι ιμπεριαλιςτές, πυ τυς παρακίνιςαν ι κςένες χόρες, άρχιςαν επίθεςι ενάντια ςτι χόρα-μας.

'Ολι κςέρυνε πος τέλιοςε.

— Ι κινέζι ιμπεριαλιςτές πίρανε καλό μάθιμα.

Για τις μαχιτικές εκδυλέψεις ςτα μέτοπα τυ εμφίλιυ πολέμυ βράβεψαν το Βοροςςίλοφ με τέςερα παράςιμα τις Κόκινις ςιμέας κε με επίτιμα όπλα. Σαν ένας απ' τυς οργανοτές κε καθοδιγιτές τις πρότις ςτρατιάς τυ ιπικύ πίρε το παράςιμο τυ Λένιν.

Ο ςιν. Βοροςςίλοφ ίνε πιςτός μαθιτίς τυ Λένιν, ο πιο κοντινός ςιμπολεμιςτίς τυ ς. Στάλιν. Απτο 1921 ίνε μέλος τις ΚΕ τυ ΠΚΚ(μπ) κε απτο 1926 μέλος τυ Πολιτικύ γραφίυ.

Μεραρχία—ντιβίζια.
Περιςτατικό—ςλύτζαι.
Πορία—περεχόντ.
Προπάντον—οςόμπενο.
Στρατάρχις—πολκοβόντετς.
Θέςι—μέςτο.
Παρακίνιςαν—νατραβίλι.
Παράςιμα—ορντενά.
Επίτιμος—ποτζότνιι.
Ιπικό—κόνιτςα.

Σ. ΠΑΡΑΣΚΕΒΟΠΥΛΟΣ.

ΣΤΟΝ ΚΟΚΙΝΟ ΟΧΤΟΒΡΙ

Σ' εςέ Κόκινε Οχτόβρι
Το πρόςοπο γιρίζο,
Τυ ςτίχυ-μυ τα λύλυδα
Σ' εςένα τα χαρίζο.

* * *

'Ολι ι χόρα ςε γιορτάζι—
Με τραγύδια, με χαρές,
Με τις κόκινες ςιμέες
Κε με νέες φορεςιές.

* * *

Τι μέρα-ςυ ι εργάτες
Στα κράτι τ' αςτικά,
Σικόνοντε ςτο πόδι
Ζιτύνε λεφτεριά.

Ι ΑΒΙΣΙΝΙΑ

Κάπος ςε πολύς φένετε, ότι ι Αβιςινία ίνε μικρό κράτος, χαμένο κάπυ ςτι βοριο-ανατολικί γονιά τις Αφρικίς. Στιν πραγματικότιτα δεν ίνε καθόλυ μικρό κράτος: ςτιν έχταςί-τις ίνε μεγαλίτερι απτι Γερμανία κε Γαλία μαζί παρμένες. 'Ινε πολί έφορι χόρα. Στέκετε ςα βραχόδικο νιςί ανάμεςα ςτι θάλαςα τον απέραντον αφρικάνικον άμον.

Στιν Αβιςινία ίνε τόρα τέτιο κινονικό καθεςτός, όπος ίτανε ςτιν Εβρόπι 600-700 χρόνια πριν. 'Ινε μεςεονικό κράτος. 'Εμινε έτςι ος τόρα γιατί έχι διςκολοπέραςτος άμυς κε απάτιτα βυνά.

Ο κιριότερος κιρίαρχος ςτιν Αβιςινία ίνε ο αφτοκρατορας. 'Εχι πολί πολιτελί τίτλο «νέγυς τον νέγυς»—αβιςινικά «βαςιλιάς τον βαςιλάδον». Λογαριάζυνε, ότι ς' αφτόν ανίκυν όλα τα δάςι, όλι ι γι, τα νερά τις Αβιςινίας. Δίνι αφτί τι γι ςτυς ιγεμόνες.

Ι ιγεμόνες δίνυνε τι γι ςτυς μεγιςτάνες, πυ ίνε μικρότερι ςτο βαθμό. Ι μεγιςτάνες ζύνε ςα να ίνε πομέςτζικι. Γι' αφτύς δυλέβυν ι χορικί. Αφτί ίνε τέτια ανκαριά, όπος ίταν ςτι δυλοπαρικιακί Ροςία. Πάνο ςτον κόπο τυ χορικύ κε ςτιρίζετε όλι αφτί ι πιραμίδα: κι' ο πομέςτζικος, κι' ο ιγεμόνας, κι' ο ίδιος ο νέγυς τον νέγυς. Ι μιςί ςοδιά πιγένι ςτι διατροφί τον κςακυζμένον ανθρόπον. Εχτός απ' τυς χορικύς ςτιν Αβιςινία ίνε ακόμα διο εκατομίρια ςκλάβι. Ι ςκλάβι ίνε απόγονι τον ιποταγμένον φιλόν, ενκονὶ κε διςένκονι τον εχμαλότον. Δυλέβυνε ςτο ςπιτικό νικοκιριό τυ πομέςτζικυ: ίνε ιπερέτες, χαμάλιδες, ιπερέτες τις αβλίς.

Ι αποιλές βυνοςιρές ςινκρατύνε τυς ιγρύς ανέμυς τυ Ινδικύ οκεανύ. Πέφτυνε ςα βροχές πάνο ςτο Αβιςινιακό οροπέδιο. Σχεδόν έκςι μίνες κατά ςιρά πέφτυνε ςτιν Αβιςινία άφθονες τροπικές βροχές. Ι βροχί πέφτι πάνο ςτα βυνά. Απτα βυνά τρέχυνε τα ριάκια, πυ ενόνυντε ςε χίμαρυς. Μεγαλόνοντας κε φυςκόνοντας τρέχυνε κάτο κε ςχιματίζυνε βυνόςια ποτάμια κε λίμνες. Απ' αφτά τα ποτάμια κε τα ριάκια γίνετε ο Γαλανός Νί-

---

'Εχταςι—προςτράνςτβο.
'Αμος—πεςόκ.
Καθεςτός—ςτρόι.
Πολιτελός—πίςςνιι.
Ανίκυν—πριναταλεζζάτ.
Ιγεμόνας—κνιάζ.
Μεγιςτάνες—βελμόζζι.
Ανκαριά—μπάρςτζινα.
Δυλοπαρικιακός—κρεποςτνόι.
Κόπος—τρυντ.
Διατροφί—προκόρμ.
Απόγονι—ποτόμκι.
Ιποταγμένος—ποκοριόννι.
Ιπιρέτες—ςλυγί.
Χαμάλιδες—νοςίλςτζικι.
Οροπέδιο—πλοςκογόριε.

λος. Αφτός πιγάζι απτι λίμνι Ταν, ενόνετε με τον 'Αςπρο Νίλο κε δίνι ζοί κε εφορία ς' όλι τιν 'Εγιπτο.

Ι βροχές πέφτυνε το χιμόνα, ι ακμί αφτύ τυ τροπικύ χιμόνα ίνε ο Ιύνις. Ι βροχές πλίνυν όλι τιν Αβιςινία. Ι βυνίςια με δίχος δρόμυς χόρα γίνετε ολότελα απέραςτι. Το χιμόνα εκί ίνε βροχές, κε το καλοκέρι ίνε τέτιος ίλιος, όςτε ακόμα κι' ι ίδιι ι κάτικι τις Αβιςινίας ίνε ανανκαζμένι να φορύν πλατίγιρα καπέλα ίτε εβροπαικές κάςκες.

Στα δάςι τις Αβιςινίας βρίςκυντε ελέφαντες, λιοντάρια, ρινόκερι, βόες, γιγαντένιες χελόνες τις κςιράς, μέςα στα βυνά ίνε τεράςτια πλύτι: μάλαμα πολίτιμες πέτρες, ςίδερο, χαλκός, νίκελ.

Αν κε ίνε τέτια τεράςτια χόρα, ο πλιθιςμός ίνε λίγος. Στιν Εβρόπι ςε τέτια έχταςι θα κατικύςαν πάνο κάτο εκατό εκατομίρια άνθροπι, μπορί κε περιςότερο. Μα στιν Αβιςινία το όλο ίνε δέκα εκατομίρια.

Μπορίς να περάςις χιλιάδες χιλιόμετρα κε να μιν ανταμόςις καμιά πόλι: τόςες λίγες ίνε. Κε μιάζυνε ι περιςότερες με χοριά.

Κε μίπος ςπίτια ίνε αφτά. Κιτάκςτε τα ςπίτια πυ ίνε ζογραφιζμένα. Νά το αβιςινιακό χοριό. Μέςα ς' ένα τέτιο ςπίτι ςινίθος κατικάι ι ικογένια. Αφτό το «ςπίτι» ίνε φτιαζμένο από κλαδιά. Δεν ιπεραςπίζι ύτε απτο κρίο, ύτε απτι βροχί, ύτε απτον αέρα, ύτε απτα κυνύπια. Απτα κυνύπια τυς ιπεραςπίζι μονάχα ο καπνός. Ο καπνός στις καλίβες αφτές φτάνι με το παραπάνο. Μέςα καπνίζι το ντζάκι δίχος κανένα καπνοδόχο. Ο καπνός βγένι απτιν πόρτα κε απτις χαραμάδες, πυ ίνε στυς τίχυς. Πολί ςιχνά κέγυντε ι καλίβες. 'Αμα αρχίζι να κέετε μια καλίβα, έρχετε το τέλος για όλο το χοριό: κέετε.

Κε να μιν ανάψεις φοτιά δεν κάνι. Τι μέρα ίνε ζέςτι, μα το βράδι, πάνο στα βυνά, ςε μεγάλο ίψος, πάντα κάνι κρίο. Ο αβιςινός κιμάτε τι νίχτα μ' ότι φορί τι μέρα: πυκάμιςο κε παντελόνι.

Αφτί ι χόρα ζύςε εκατοντάδες χρόνια ςα μεςεονικό κάςτρο. Μα στα τελεφτέα 40-50 χρόνια απ' όλες τις μεριές πλάκοςε ο καπιταλιςτικός κόζμος. Απ' όλες τις μεριές ςινορέβι με τις απικίες ίτε τις Ανκλίας, ίτε τις Γαλίας, ίτε τις Ιταλίας.

Το μεςεονικό κράτος ίνε περικικλομένο απ' όλες τις μεριές. Νά ο ςιδερόδρομος μπίκε στιν ίδια τιν καρδιά τις χόρας—στιν Αδίς-Αμπέμπα.

Κε ι πρεζβεφτές τον κςένον χορόν κάθυντε στιν αβλί τυ νέγυς κε ι επιδέκςιι εβροπέι καπιταλιςτές μιρίζυνε πια, πυ βρίςκετε το νέφτι, πυ βρίςκετε το μάλαμα, πυ βρίςκετε το ςίδερο, κε τα αεροπλάνα πετύνε πάνο απτιν προτέβυςα...

Βριςκόμαςτε στο δρόμο αφτύ τυ μεγάλυ χοριύ, πυ ονομάζετε Νέο λυλύδι (Αδίς-Αμπέμπα). Καβάλα πάνο στο μυλάρι πιγένι ένας ιγεμόνας. Ο κςακυζμένος αφτός άνθροπος φορί μάβρι πελερίνα κε πλατίγιρο ναρτζο παπέλο. Μ' όλι αφτί τι στολί-τυ ίνε κςιπόλιτος, ςαν ιπιοδίποτε καμιλοαγογιάτι. Μπροςτά-τυ τρέχυνε ι νεαρί ςκλάβι. Ι δεκςιά-τυς πλάτι ίνε γιμνί,—αφτό ίνε ςιμίο τις ςκλαβιάς.

— Γάρι, γάρι (παραμέριςε, παραμέριςε)!—φονάζυνε. Ο λαός αποτραβιέτε στιν πάντα... Ο ιγεμόνας ςιμόνι. Από πίςο-τυ βιάζετε ι φρυρά-τυ. Ι φρυρί κρατύνε τα όπλα στιν πλάτι-τυς, ι φιςινικοθίκες ίνε στι

Ριάκια—ρυτζί.
Εφορία—πλυντορόντιε.
Ακμί—ραζγάρ.
Κάτικι—ζζίτελι.
Πλατίγιρος—ςςιροκοπόλι.
Πολίτιμος—τςένιι.
Σινίθος—ομπίτζνο.
Χαραμάδες—στζελι.

μέσι κε... έχυνε στο χέρι ασπίδες από τομάρι ρινόκερυ.

'Ολι ι διαβάτες παραμερίζυνε. 'Οταν περνάι από σιμά-τυ ο ιγεμόνας, αφτί τόσο χαμηλά ιποκλίνυντε σα να γονατίζυν.

Αφτί ι χόρα ίνε άγρια κε έφορι, φτοχική κε πλύσια, ίνε σα νόστιμο φαγί ανάμεσα σε τρις καπιταλιστικές χόρες: Ανκλία, Γαλία, Ιταλία. Ι καθεμιά απ' αφτές τις χόρες παρακολυθί με οχσιδέρκια, να μιν αρπάχσι ο γίτονάς-τις το πιο παχί κομάτι.

Ι Ιταλία προπολύ πια έχι στο μάτι στιν Αβισινία. Τιν πλάκοσε από διο μεριές. Απτο βορά ίνε ι ιταλική απικία Εριθρέα, απτο νότο ίνε ι ιταλική Σομάλι. Κε πριν ι Ιταλία ίχε κάνι επίθεσι ενάντια στιν Αβισινία. Πάνο κάτο 40 χρόνια πριν έστιλε στιν Αβισινία 16 χιλιάδες στρατιότες για ν' αρπάχσι κανένα κομάτι τις Αβισινίας, μα κε ι Αβισινία έστιλε 40 χιλιάδες, κε στι μάχι πυ έγινε στιν Αντύα τσάκισε τελιοτικά τυς ιταλύς.

Μα δε χάθικε ι όρεχσι τον ιταλόν ιμπεριαλιστόν για τιν Αβισινία.

Ι Ιταλία έχι λιγότερες απικίες όχι μονάχα απτιν Ανκλία κε τι Γαλία, μα ακόμα κε από τέτιες χόρες σαν το Βέλγιο, τιν Πορτυγαλία, Ισπανία. 'Ολες αφτές ι χόρες βγάζυν απτις απικίες-τυς τεράστια πλύτι: μάλαμα, φρύτα, πολίτιμα ίδι δέντρον, πρότες ίλες για τις φάμπρικές-τυς. Ι καπιταλιστική Ιταλία δεν ίνε στι δίναμι ι τελεφτέα χόρα τις Εβρόπις: θέλι να βγάζι απτις απικίες-τις όχι λιγότερα απτυς γίτονέςτις. Ι Αφρική βρίσκετε πιο σιμά στο ιταλικό πόδιμα, παρά άλες ίπιρες. «Ο ανκόνας ίνε σιμά, μα δε μπορίς να τον δανκάσις». Ι καλίτερες πιο κοντινές κε πλυσιότερες χόρες τις Αφρικίς ίνε πια παρμένες. Το Αλγέριο κε τιν Τίνιδα τα έχι ι Γαλία, τιν 'Εγιπτο —ι Ανκλία. Μα, να τιν Αβισινία τιπικά δεν τιν κατέχι κανένας.

Κε να ι Ιταλία ετιμάστικε να κάνι ένα λιονταρίσιο πίδιμα πάνο στι νόστιμι λία.

Μα τόρα αφτό δε γίνετε τόσο απλά, όπος 80-100 χρόνια πριν. Τότε αν έστελνε κανίς ένα-διο πολεμικά καράβια σε άγρια, ακόμα μι ανακαλιμένι χόρα, αφτί θα γινότανε δική-συ. Τόρα ίνε πολί πιο δίσκολο, 'Ολες ι «άγριες» χόρες ίνε μιραζμένες ανάμεσα στυς καπιταλιστές. Θα βάλις το χέρι-συ πάνο σε κάπια Αβισινία, μα θα πολεμίσις όχι με το νέγυς, μα με τιν ίδια τιν Ανκλία. Μα γιατί με τιν Ανκλία; Γιατί έχι το δικό-τις κομάτι στιν Αβισινία. Δε θέλι, να ίνε ι Ιταλία νικοκιριά τυ απάνο μέρυς τυ Γαλανύ Νίλυ. Θα κάνι πρόχομα, θα διόχσι το νερό τυ Νίλυ—κε αντίο τότε ι εφορία τις Εγίπτυ! Μα ο αλιθινός νικοκίρις τις Εγίπτυ ίνε ι Ανκλία.

Χριάζετε να βρις τιν κακατάλιλι πρόφασι για επίθεσι πάνο σε τέτια χόρα, πρέπι να πις παντύ, ότι αφτό γίνετε για τιν κυλτύρα κε για τον πολιτιζμό, κε το χιριότερο πρέπι να σιμφονίσις με τυς άλυς ιμπεριαλιστές, όστε να μιν εμποδίζυν. Πρέπι καλά να προετιμάσις όλα όσα αφορύν τον πόλεμο: τα τανκς, τα αεροπλάνα, τα ιποβρίχια, όστε

Καλίβα—χίζινα.
Μεσεονικός—στρεντνεβεκόβιι.
Κάστρο—κρέποστ.
Πρεζβεφτις—ποσόλ.

Επιδέκσιος—λόβκιι.
Μυλάρι—μυλά.
Στολί—ναριάντ.
Οπιοσδίποτε—λιυμπόι.

Παραμέρισε—στορονίς.
Ασπίδα—στζιτ.
Με οχσιδέρκια—ζόρκο.
'Ορεχσι—απετίτ.

Πρότες—ίλες—σιριό.
Λιονταρίσιος—λβίνιι.
Αντίο—πραστζάι.
Καταλιλος—ποντχοντιάστζιι.

όταν θα χριαστί, ν' αρχίςυν να πιροβολύν τα κανόνια μόνα-τυς.

'Οταν ο πόλεμος ακόμα δεν ίχε αρχίςι, ι Ανκλία οχίρονε πια το νιςί Μάλτα στι Μεςόγια θάλαςα για να ίνε προετιμαζμένι ν' απαντίςι στιν εκςόρμιςι τις Ιταλίας. Τότε πια λέγανε, ότι ι Ανκλία θα κλίςι το κανάλι τυ Συέζ για τα ιταλικά βαπόρια.

Ο κόζμος ίνε ανίςιχος. 'Ολι καλά κςέρονε τι ςιμένι ν' ανάψι ς' ένα μέρος μια μικρί πολεμικί φοτιά, ι πιρκαγιά τυ πολέμυ θ' ανκαλιάςι όλο τον κόζμο.

Μα αφύ δεν κάνι ολότελα ανιχτά να διλόςις, ότι θέλις να καταπιίς ολάκερι χόρα, ι Ιταλία βρίςκι διάφορες προφάςις, ότι πρέπι να εκςορμίςι ενάντια στιν Αβιςινία κε το κιριότερό-τις κόζι ίνε ι ςκλαβιά στιν Αβιςινία.

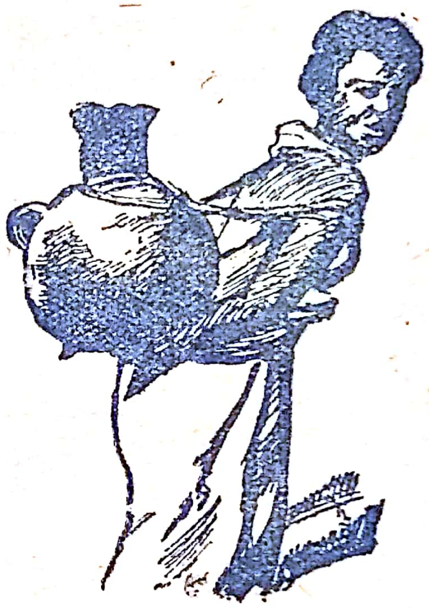

«Να λεφθερόςι τυς ςκλάβυς τις Αβιςινίας ίνε το ιερό καθίκον τις Ιταλίας!»— φονάζονε ς' όλο τον κόζμο.

Σοπένυν, ότι ο ιταλός εργάτις βρίςκετε κατό απτο ταχύνι τις φαςιστικίς μπότας κε ο ίδιος ζι ςκλαβομένι ζοί. Σοπένυν, ότι στις απικίες-τυς, στι Σομάλι κε Εριθρέα, πυλύνε κε αγοράζυνε τυς μάβρυς ανθρόπυς ςα να ίνε μπάλες από μαλί, αν κε επίςιμο το απογορέβι ο νόμος.

'Ολι καλά κςέρυνε, ότι αν ι Ιταλία θ' αρπάκςι τιν Αβιςινία ι κατάςταςι τον εργατόν θα χιροτερέψι ακόμα πιο πολί. Τόρα πάνο στο λεμό-τυς κάθυντε μόνο ι εκμεταλεφτές τις Αβιςινίας, τότε θα κάθετε κε ο ιταλός φαμπρικάντις.

Εμίς στιν ΕΣΣΔ ίμαστε ενάντια ς' οπιαδίποτε ςκλαβιά, μα κςέρυμε καλά, ότι ι Αβιςινία θα λεφθερυθί απτι ςκλαβιά όχι τότε, όταν το νέγυς θα τον αντικαταστάςι ο ιτάλός φαμπρικάντις, μα τότε, όταν ι ίδιι καταπιεζμένι λαί θ' αποφαςίςυν ν' αλάκςυν τις τίχες-τυς.

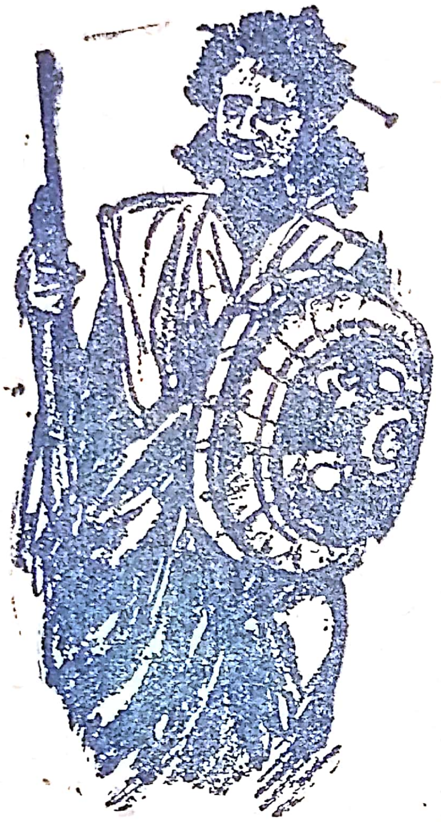
'Ιμαστε ενάντια στον πόλεμο, κςέρυμε τι ςιμφορές φέρνι ο πόλεμος στυς λαύς. Ο Μακςίμ Μακςίμοβιτζ Λιτβίνοφ στιν Κινονία τον εθνόν ίπε, ότι δεν κάνι να επιτρέψυμε αφτό τον πόλεμο, ότι μπορύμε κε πρέπι να βρύμε ιρινικά μέςα για να λίςυμε τις διαφορές ανάμεςα στυς λαύς.

Ι Σοβιετικί Ένοςι κ' εδό όπος κε πάντα εκςόρμιςε για τιν ιρίνι, ςαν ιπεραςπιςτίς τυ δικεόματυς τον μικρόν λαόν ι ίδιι να κανονίςυν τις τίχες-τυς.

Ι εργάτες όλυ τυ κόζμυ εκςορμύνε ενάντια ς' αφτό τον πόλεμο. Ι Κομιντέρνα προςκάλεςε όλυς τυς εργαζομένυς κε πρότα απ' όλα τυς ςιδεροδρομικύς, τυς ναφτεργάτες, τυς λιμενεργάτες να μιν περάςι ύτε ένα τρενό, ύτε ένα βαπόρι για τιν ιποστίριχςι τυ ιταλικύ πολέμυ στιν Αβιςινία.

ποβρχιο—ποντβ. λόντκα. Πιρκαγιά—ποζζάρ. Καταπιίς—προγλοτίτ. Ταχύνι—χαμπλύχ.

Ι Ιταλία πια εκςόρμιςε ενάντια στιν Αβιςινία. Πιος θα νικίςι ς' αφτί τιν πάλι; Το εκςοπλιζμένο ος τα δόντια εβροπαικό κράτος ίτε ο αδίνατος κε λιγομορφομένος αφρικανικός λαός;

Τόρα γι' αφτό κρίνυν κε ςιζιτύν ι στρατιοτικί σπετςιαλίστες όλον τον χορόν κε σχεδόν όλι λέγυνε, ότι ι Αβιςινία ίνε τέτιο καριδάκι, πυ ίνε δίςκολο για τιν Ιταλία να το φάγι.

Τα όπλα-τυς, βέβεα, ύτε να τα ςινκρίνις μπορίς. Αν αφτό θα γινότανε στον ανιχτό κάμπο, δε θα μπορύσανε να βαστάκςυν ι αβιςινί.

Μα τα βυνά ίνε άλι δυλιά: ίνε φιςικό κάστρο. Με το μέρος τον ιταλόν ίνε τα τανκς, τα πολιβόλα, τα αεροπλάνα, τα ςίνχρονα όπλα. Με το μέρος τον αβιςινόν ίνε τα βυνά ι λίμνες, ι απέραστι άμι, ο θανατεφόρος για τυς εβροπέυς ίλιος, ι μαλαρία.

Ο ιταλός στρατιότις έχι αφτόματο τυφέκι, κυζίνα εκστρατίας, καλά ποδίματα κε ρύχα.

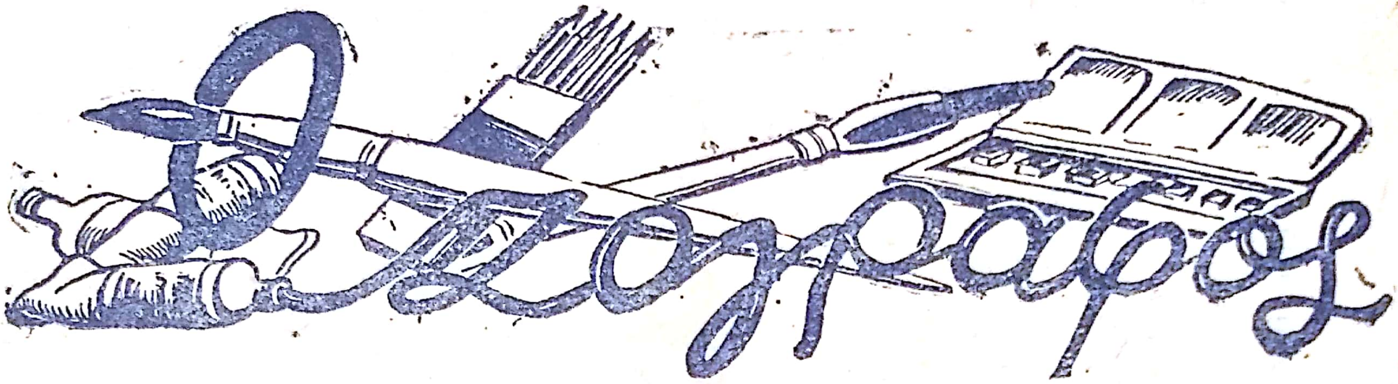
Ο αβιςινός στρατιότις δε ςινίθιςε στα ποδίματα. Σκεδόν όλος ο λαός ίνε κινιγί, έφστοχι σκοπεφτές, στιν εκστρατία τρόνε λίγο. Το αβιςινιακό πεζικό μπορί να περάςι ςε μια νίχτα 70-80 χιλιόμετρα, πιγένι γλιγορότερα απτο ιπικό. Σε μιςί όρα ένα απόσπαζμα πεντακόςια άνθροπι μπορί να προφτάςι να ετιμάςι φαγί, να φάγι κε να αναπαφτί ίστερα απτιν πορία. Στα δικά-τυ βυνίςια μονοπάτια ίνε ςα να βρίςκετε στο σπίτι.

Τα αεροπλάνα μπορύν να νκρεμίςυν ολότελα τα αβιςινιακά χοριά, μα αφτές τις πλεγμένες πόλις μπορύν ςε διο μέρες να τις κςαναχτίςυν. Λένε, ότι ι ιταλί μπορύν να στίλυν στιν Αβιςινία ένα εκατομίριο στρατιότες· ι αβιςινί μπορύν να παρατάκςυν διο εκατομίρια.

Βρέστε-το λιπόν. Πιος ίνε διναπότερος: τα στρατέβματα, πυ ίρθαν απ' έκςο, ίτε ο λαός, πυ απεφάςιςε ος τιν τελεφτέα σταλαματιά τυ έματος να ιπερασπίςι τι χόρα-τυ;

Μπάλες—τιύκι.
Επίςιμα—οφιτςιάλνό.
Αντικαταστάςι—ζαμένιτ.
Δικέομα—πράβο.
Λίμνι—όζερο.
Πορία—ποχόντ.
Μονοπάτι—τροπίνκα.
Σταλαματιά—κάπλια.
Ιπερασπίζι—ζασςισςάτ.

Α. ΜΠΑΡΤΟ.

ΚΟΜΟΔΙΑ

ΠΡΟΣΟΠΑ:

ΛΙΟΒΚΑΣ—αγόρι, ζογράφος.

ΒΑΣΙΑΣ—ο ίδιος ίνε κε Νατάσςα, ο ίδιος ίνε κε Μάρια Ιβάνοβνα.

ΛΙΟΒΚΑΣ.

'Ιμε 'γο καλός ζογράφος,
'Αριστος σχεδιογράφος
'Ιμε 'γο σχεδιοχράφος
'Ιμε άριστος ζογράφος.

(Χτίπιμα στιν πόρτα. Ο Λιόβκας τινάζετε). 'Οι, χτιπύνε.

Αμέσος, αμέσος!

(Σικόνετε όρθιος, κρίβι τις πένες στιν τζέπι-τυ: το χτίπιμα ακύετε πιο δινατά. Ο Λιόβκας με ταραχί)

Πιος ίνε;

Περιμένετε πέντε λεφτά.

(Το χτίπιτα ακύετε πιο δινατά. Ο Λιόβκας βάλι στις τζέπες-τυ τις πένες, το χαρτί, τα σολινάρια με τις μπογιές.) Πάλι χτιπύνε!

Σας λένε, αμέσος!

(Δεν κσέρι πυ να βάλι το κυτί με τις μπογιές, κάθετε πάνο στο κυτί, λέι ίσιχα.)

Λιπόν, τιν πόρτα ίν' όρα
ν' ανίκσετε πια τόρα,
Αφτί ίτανε ανιχτί.
Βάσκα! Τί θιμομένος πυ ίσε;

ΒΑΣΙΑΣ (μπένι, στα χέρια-τυ κρατάι ένα βαλιτσάκι.) Πές-μυ εφχαριστό, πυ δεν τσάκισα τιν πόρτα.

ΛΙΟΒΚΑΣ (σικόνετε απτιν καρέκλα, βάζι τιν καρέκλα κοντά στο τραπέζι, όστε να μι φένετε το κυτί με τις μπογιές, πυ το κρατάι πάνο στα γόνατά-τυ). Κσέρις, δεν ίχα κερό να συ ανίκσο τιν πόρτα... (Γιρίζι τι ράχι-τυ στυς θεατές).

ΒΑΣΙΑΣ. Το κσέρο... 'Ιχες φασαρίες με τις μπογιές.

ΛΙΟΒΚΑΣ. Απο πυ το κσέρις;

ΒΑΣΙΑΣ. Απτο παντελιόνι-συ τ'όμαθα: το μισό ίνε γαλάζιο κε το μισό πράσινο. Κ' εγό ίρθα σε σένα ίσια-ίσια γι' αφτό το ζίτιμα.

ΛΙΟΒΚΑΣ. Για το παντελόνι:

ΒΑΣΙΑΣ. Για τις μπογιές... Ζογράφισέ-μας, Λιόβκα, μια πλακάτα για τον όμιλο τον αθέον.

ΛΙΟΒΚΑΣ. Κε δίχος εσάς έχο πολές δυλιές!

ΒΑΣΙΑΣ. Μα πιος έλεγε χτες στι σινεδρίασι, ότι κάνι μεγάλι κινονικί δυλιά, ότι ίνε...

ΛΙΟΒΚΑΣ (διακόβοντας) Δεν έχο χροματιστά μολίβια.

ΒΑΣΙΑΣ. Σ' έφερα μολίβια. (Βγάλι απτο βαλιτσάκι τα μολίβια κε τα δίνι στο Λιόβκα, ο Λιόβκας τα κιτάζι με σοβαρότιτα).

ΛΙΟΒΚΑΣ. Κε χαρτί δεν έχο.

ΒΑΣΙΑΣ. Χαρτί θα βρεθί! (Βγάζι απτο βαλιτσάκι-τυ ένα μεγάλο κομάτι χαρτί). Τα προστιμάσαμε όλα, έμινε μονάχα να ζογραφίσις.

ΛΙΟΒΚΑΣ (λέι άθελα). Καλά θα ζογραφίσο. (Γράφι στο χαρτί): «'Ολι στον όμιλο τον αθέον»!)

ΒΑΣΙΑΣ. Προσπάθισε να ζογραφίσις καλίτερα, πολί παρακαλύσανε τα πεδιά.

ΛΙΟΒΚΑΣ (πέρνι το άκσιστο μολίβι). Δεν έχις συγιά;

ΒΑΣΙΑΣ. 'Εχο. (Βγάζι απτιν τζέπι-τυ το συγιά, το δίνι στο Λιόβκα).

ΛΙΟΒΚΑΣ. Τί όμορφος συγιάς!

ΒΑΣΙΑΣ. Νε, πολί μυ αρέσι... 'Οστε θα ζογραφίσις.

ΛΙΟΒΚΑΣ. Κσέρις τί, Βάσια, δόσε-μυ το σιγιά-συ!

ΒΑΣΙΑΣ. Μα σε το έδοσα πια.

ΛΙΟΒΚΑΣ. Για πάντα; Εφχαριστό, δε θα συ τον δόσο πίσο.

ΒΑΣΙΑΣ. Τί πονιρός πυ ίσε, τον έχο τρία χρόνια πια, μυ τον έδοσε ο πατέρας-μυ για δόρο.

ΛΙΟΒΚΑΣ. Μα τί κινονικί δυλιά κάνις, αφὺ λιπάσε να μυ δόσις το συγιά-συ για τιν κινονικί δυλιά;

ΒΑΣΙΑΣ. Για πιά κινονικὶ δυλιά;

ΛΙΟΒΚΑΣ. Πός για πια. Για μένα! Κινονικί πλακάτα δα θα ζογραφίσο!

ΒΑΣΙΑΣ. Επιδέκσια!

ΛΙΟΒΚΑΣ (δεν τ' άκυσε). Τί ίπες Λιόβκα; ('Ιπυλα)

'Αθεος κ' εγο κ' εσί.
Αν θελίσις στο χαρτί
νἄχις τὸρα ζογραφιά,
δόσε, δόσε το συγιά.

ΒΑΣΙΑΣ (κάτι καταλαβένοντας). 'Ετσι...ε, καλά, πάρε το συγιά.

ΛΙΟΒΚΑΣ (χαρύμενα) Να κλιδόσι τιν πόρτα;

ΒΑΣΙΑΣ. Μι νιάζεσε, ο ίδιος τι σφαλνό. (Φέβγοντας). 'Αβριο θἄρθο να πάρο τιν πλακάτα.

ΛΙΟΒΚΑΣ (άμα έμινε μόνος-τυ, βγάζι απτιν τζέπι-τυ διο συγιάδες) Ορέα, κέρδισα ακόμα ένα συγιά. Τί ίνε για μένα να ζογραφίσο μια πλακάτα; Δυλιά για μισί όρα! (ζογραφίζι τραγυδόντας).

'Ιμε 'γο καλός ζογράφος
'Αριστος σχεδιογράφος,
'Ιμε 'γο σχεδιογράφος
'Ιμε άριστος ζογράφος.

(Ανίγι ι πόρτα, μπένι ένα κορίτσι, ι Νατάσσα με λίζζες κάτο από τιν αμασκάλι-τις).

ΝΑΤΑΣΣΑ. Πέστε-μυ σας παρακαλό, εδό κατικί ο ζογράφος Λεβ Αλεκσάντροβιτζ;

ΛΙΟΒΚΑΣ (με περιφάνια). Ο ζογραφός Λεβ Αλεκσὰντροβιτζ ίμε εγό.

ΝΑΤΑΣΣΑ (με σεβαζμό). Καλιμέρα-σας. Με λένε Νατάσσα... 'Ιμε απτον όμιλο τον λίζζνικον. 'Ιρθαμε να σας παρακαλέσυμε. Ζογραφίστε-μας, σας παρακαλύμε μια πλακάτα.

ΛΙΟΒΚΑΣ. Απτον όμιλο τον λίζζνικον; Κ' εγό ίμε λίζζνικος... Μα να ζογραφίσο δεν μπορό, δεν έχο κερό.

ΝΑΤΑΣΣΑ. Το κσέρυμε, ότι ίστε απασχολιμένος. (Κιτάζι τιν πλακάτα). Τί καλά ζογραφιζμένι πυ ίνε. Για τυς άθευς ίνε;

ΛΙΟΒΚΑΣ (με σοβαρότιτα). Νε, κινονικί δυλιὰ... (Στιν πάντα). Κρὶμα, πυ τόσα λίγα πὶρα για ζογράφιζμα (Στι Νατάσσα). Πιός σας ίπε τιν αντρέσα-μυ;

ΝΑΤΑΣΣΑ (βγάζι το σιμιοματάριό-τις). 'Ενα πεδί απτο σκολιό-σας μυ τιν ίπε, κ' εγό τιν έγραπσα στο σιμιοματάρ'ό-μυ. (Πέζι με το σιμιοματάριο μπροστά στο Λιόβκα). Αλίθια, πυ ίνε όμορφο σιμιοματάριο;

ΛΙΟΒΚΑΣ. Νε όμορφο σιμιοματάριο ίνε...

Με τις λίζζες-μας κ' ι διο
περπατύμε στο χοριό.
Φίλι ίμαστε γι' αφτό
το μπλοκ-νοτ αφτό ζιτό.

Πρέπι να γράπσο πιες πλακάτες ζογράφισα.

Ζογράφος—χυντόζζνικ. Σχεδιογράφος—τζερτιόζζνικ. Φασαρίες—ζαμπότι. Παντελόνι—μπριύ...

ΝΑΤΑΣΣΑ. Μα θα μας ζογραφίςετε μια πλακάτα;

ΛΙΟΒΚΑΣ. Δόςε-μυ το σιμιοματάριο, ίςτερα θα ςκεφτό.

ΝΑΤΑΣΣΑ. 'Οχι, πρότα ςκεφτίςτε.

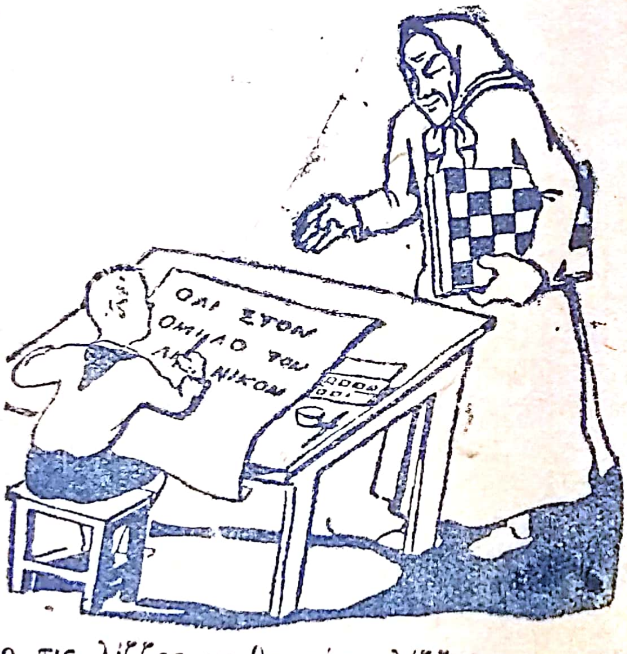
ΛΙΟΒΚΑΣ (στιν πάντα). Τα σιμιοματάρια δε βρίςκυντε στυς δρόμυς. (Στι Νατάςςα). Καλά θα σας ζογραφίσο. Δόςτε-μυ το σιμιοματάριο.

ΝΑΤΑΣΣΑ. Μα θέλυμε να τι ζογραφίςετε πολί γλίγορα... Σίμερα κατά το βράδι...

ΛΙΟΒΚΑΣ. Ε, καλά, θα ίνε σίμερα το βράδι. Δόςτε-μυ το σιμιοματάριο!

ΝΑΤΑΣΣΑ (λίγο χαμογελόντας). Το βράδι θα συ το φέρο. Αντίο-σας, Λεβ Αλεξςάντροβιτζ. (Φέβγι).

ΛΙΟΒΚΑΣ. Θα πο στο Βάςκα, ότι ι πλακάτα τον αθὲον δε βγίκε καλί, τί μπορί να μυ κάνι;.. Καθαρίζι στο χαρτί τι λέξςι «τον αθέον» γράφι τι λέξςι «τον λίζζνικον»). «'Ολι στον όμιλο τον λίζζνικον». Ορέα. Θα ζογραφίςο στον

άθεο τις λίζζες κε θα γίνι λίζζνικος, καλό ίνε... Τί όμορφο σιμιοματάριο πυ ίνε! (ζογραφίζι, τραγύδαι).

> 'Ιμε 'γο καλός ζογράφος,
> 'Αριστος σχεδιογράφος
> 'Ιμε 'γο σχεδιογράφος.
> 'Ιμε άριστος ζογράφος.

(Ακύετε χτίπιμα στιν πόρτα, μπένι μια γριά με πλάκα τυ σκακιύ).

ΓΡΙΑ. Εδό κατικί ο άριστος ζογράφος Λιόβα; Σοκολόφςκιι;

ΛΙΟΒΚΑΣ (θιμομένα). Εδό... Μα τί θέλετε;

ΓΡΙΑ. 'Ιμε ι Μάρια Ιβάνοβνα απτον όμιλο τυ σκακιύ. Το επίθετό-μυ ίνε Κοραμπλιόβα. 'Ιρθαμε σε σας:

ΛΙΟΒΚΑΣ. Να σας ζογραφίσο πλακάτα; Δε μπορό, καθόλυ δε μπορό. Ιποσχέθικα πια στυς λίζζνικυς.

ΓΡΙΑ. Ι δικί-μας δυλιά ίνε πιο σοβαρί. Θα έχυμε τυρνίρ.

ΛΙΟΒΚΑΣ. Αν θέλετε έχετε σαράντα τυρνίρ—δε μπορό.

ΓΡΙΑ. (Ανίγι μπροστά στο Λιόβκα ένα κυτί με πιόνια ντάμες). Κίταξςε, τί όμορφα πυ ίνε, ε;.. Ντάμα πέζις;

ΛΙΟΒΚΑΣ. Πέζο.

ΓΡΙΑ. Εσί για τιν ντάμα, εγό για τι ντάμα... Ζογράφισέ-μας μια πλακάτα, θα συ χαρίσο τα πιόνια.

ΛΙΟΒΚΑΣ. Για πάντα; (Σκέφτετε). Κι' αλίθια ι ντάμα ίνε καλίτερι, παρά το σιμιοματάριο... Καλά θα σας ζογραφίσο πλακάτα. (Σβίνι στιν πλακάτα τι λέξςι «τον λίζζνικον», γράφι τι λέξςι «τυ σκακιύ»). Νά: 'Ολι στον όμιλο τυ σκακιύ.

ΓΡΙΑ. Δόςε-μυ για ένα λεφτό τι γραβάτα-συ.

ΛΙΟΒΚΑΣ. Τι γραβάτα-μυ; Για τι τι χριάζεσε;

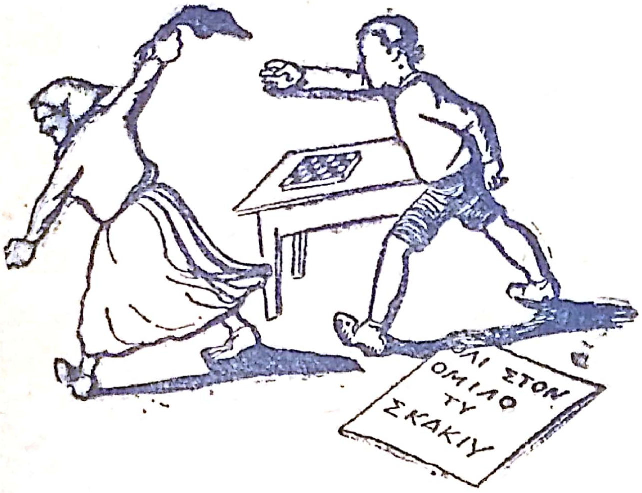
ΓΡΙΑ. Να κιτάξςο, από τί ίφαζμα ίνε.

ΛΙΟΒΚΑΣ (γελάι, βγάζι απτο λεμό-τυ τιν πιονέρικι γραβάτα). Πάρτιν κίταξςε.

ΓΡΙΑ. Εφχαριστό... (Κρίβι τι γραβάτα πίσο απτι ράχι-τις). Τιν πίρα για πάντα, όπος κ' εσί. Δε θα συ τι δόσο πίσο.

ΛΙΟΒΚΑΣ ((σικόνετε όρθιος). Τί; Αμέσος δόσε τι γραβάτα-μυ!

ΓΡΙΑ. Δε θα τι δόςο!

(Ο Λιόβκας θέλι να πάρι τι γραβάτα. Τρέχι πίςο απτ' γριά).

ΓΡΙΑ. Δε θα τι δόςο! Για τί χριάζεςε τι γραβάτα. (Στυς θεατές). Μίπος τέτια πεδιά φορύν κόκινες γραβάτες;

ΛΙΟΒΚΑΣ. Τι δικέομα έχις, Ίμε ζογράφος, ίμε ςχεδιογράφος (τρέχι πίςο απτι γριά.)

ΓΡΙΑ (γελόντας).

Νά ζογράφος, νά ζογράφος
Πολί άριςτος ζογράφος.
Τί καλός, ςχεδιογράφος
Άριςτος ςχεδιογράφος.

ΓΡΙΑ (βγάζι τιν περύκα κε γίνετε Βάςιας) Δόςε το μαχέρι-μυ!

ΛΙΟΒΚΑΣ. Βάςια, εςί ίςε;

ΒΑΣΙΑΣ. Κε Βάςιας—ίμε εγό, κε Νατάςςα—ίμε, κε Μάρια Ιβάνοβνα ίμε;
Δόςε το μαχέρι-μυ.

ΑΒΛΕΑ

Αθέος—μπεζμπόζζνικ.
Βαλιτςάκι—τζεμοντάντζικ.
Συγιάς—νόζζιτζεκ.
Επιδέκςια—λόβκο.
Περιφάνια—γόρντοςτ.
Σιμιοματάριο—μπλοκ-νοτ.
Στιν πάντα—β ςτόρονυ.
Ιποςγέθικα—ομπεςτζάλ.
Θεατές—ζρίτελι.

Β. ΒΕΛΤΜΑΝ

Ι ΜΑΡΘΑ

Ι ΣΙΝΕΝΤΕΦΚΣΙ

Ι Μάρθα άνιξε το κομοδίνο κ' έβγαλε το γιορτινό κατιφεδένιο φυστάνι τις μιτέρας-τις, τιν ασιμένια κορφίτσα, πυ ίτανε δόρο τυ πατέρα-τις κε μια κύκλα, πυ τιν έφερε ο μπάρμπα Γανς απτο Νιύρεμπεργ. Ι κύκλα μπορύσε να σφαλίξι τα μάτια-τις, να χτιπάι τα χέρια-τις κε να λέι «καλί μέρα».

Ι Μάρθα τ'άβαλε όλα αφτά πάνο στο τραπέζι κε σκέφτικε: «Νά το φυστάνι τις μιτέρας-μυ, μα ι μιτέρα-μυ πέθανε. Ο μπάρμπα Γανς έφιγε στο εξοτερικό απτυς «καστανόχρομυς» κι'ο πατέρας-μυ δεν ίνε, βρίσκετε στι φιλακί».

Ι θία Φρίντα πύλισε κάπια πράματα για 20 μάρκα. Ι Μάρθα αγόρασε λυκάνικο, σιγαρέτα, φραντζόλες, τάβαλε όλα μέσα στο καλάθι κε ξεκίνισε για τι φιλακί.

— Ίρθα στον πατέρα-μυ για σινέντεφξι —ίπε στο φρυρό.

Στο διάδρομο, ι τέταρτι πόρτα αριστερά.

Στιν τέταρτι κάμαρα βρισκόντανε ι καστανόχρομι. Ένας απ' αφτύς διάβασε το πιστοπιιτικό γένισις τις Μάρθας κε ίπε:

— Γιατί ίρθες; Αφτός ίνε εχτρός τις πατρίδας-μας, πρέπι να τον λιζμονίσις αν θέλις να ίσε καλί γερμανίδα.

Ι Μάρθα ίθελε ν'απαντίσι: «Ίμε καλί γερμανίδα κε γι' αφτό ποτές δε θα τον λιζμονίσο!» Μα φοβίθικε, ότι δε θα τιν αφίσυν να δι τον πατέρα-τις κε σόπενε.

Πολίν κερό πίγεναν τι Μάρθα απτό διάδρομο, κε νά μπίκαν μέσα σε μια κάμαρα, όπυ δεν ίτανε καθόλυ έπιπλα, μόνο ίχε στι μέσι σιδερένια κάνκελα. Πίσο απτα κάνκελα στεκότανε ο πατέρας-τις. Πρότα-πρότα δεν τον γνόρισε. Αδινάτισε πολί, τα μάγυλά-τυ πέσανε μέσα.

— Μάρθα!—ίπε ο πατέρας-τις,— Μάρθα, τι κάνις;

— Για σινέντεφξι, δίνυμε μόνο πέντε λεφτά—ίπε ένας καστανόχρομος.

— Μάρθα! Μ'εξορίζυνε στο στρατόπεδο σινκέντροσις για τρία χρόνια. Θέλο να μεγαλόσις άφοβο κε τίμιο κορίτσι, αφοσιομένο στιν τάξι-συ. Μάρθα, μα γιατί δεν απαντάς;

Μα ι Μάρθα δεν μπορύσε εκίνι τιν όρα ν'απαντίσι, γιατί ίδε στα πόδια τυ πατέρα-τις μια βαριά σιδερένια αλισίδα.

— Νε, νε,—ίπε ίστερα.

— Κε να πις στυς σιντρόφυς-μυ, ότι εδό μας βασανίζυνε. Μα εμίς καλίτερα θα δανκάσυμε τις γλόσες-μας, παρά θα πύμε «Χάιλ Χίτλερ!*»— Κε σικόνοντας πάνο τι γροθιά-τυ, φόναξε: «Ροτ φροντ!»

*Χάιλ Χίτλερ!—Ζίτο Χίτλερ.

Μα ο καςτανόχρομος άρπακςε τι Μάρθα απτις πλάτες κε τιν κσέςπροχςε έκςο απτιν κάμαρα. Στο δρόμο ι Μάρθα ίπε μόνι-τις:

— Τόρα έμινα μόνι, ςαν το τελεφτέο ςπίρτο μέςα ςτο κυτί.

ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΣΕΝΟ ΣΠΙΤΙ

Στο ςπίτι τις Μάρθας καθότανε ο κίριος Φερκάυφεν, βριςκόντανε ι γίτονες κε θοριβόδικα ςιζιτύςανε για κάτι.

— Μάρθα,—ίπε ι θία Φρίντα,—ο κίριος Φενκάυφεν θέλι να ςε πάρι κε να ς'αναθρέπςι.

'Εγινε θόριβος.

— 'Οχι, όχι Μάρθα, θα ςε αναθρέπςυμε εμίς—φονάζανε κάπ'ι.

— Σιμφόνιςε, Μάρθα!—ςτο ςπίτι τυ κίριυ Φερκάυφεν, δε θα κςέρις τι ίνε φτόχια,—λέγανε ι άλι.

Τον Φερκάυφεν ι Μάρθα τον ίκςερε προπολύ. Δύλεβε πριν ςτο γραφίο ενός εργοςτάςιυ κε μαζί με τον πατέρα-τις ίτανε μέλος τυ κόματος τον ςοςιαλ-διμακρατόν. Μα ίςτερα ι δρόμι-τυς χορίςτικαν: ο Φερκάυφεν πέραςε ςτο κόμα τον φαςιςτόν, κι' ο πατέρας τις Μάρθας—ςτο κόμα τον κομυνιςτόν. Απο τότε κ'ίςτερα λέγανε, ότι ο Φερκάυφεν πρόδοςε ςτυς καςτανόχρομυς πολύς επαναςτάτες κε πολί άνθροπι απ' αφτόνα κάθυντε πίςο απτα κάνκελα. Λένε, ότι ο Φερκάυφεν ςτιν κατικία-τυ έχι μιά κάμαρα

Σινεντέφκςι—ςδιντάνιε.
Καςτανόχρομος—κορίτζνεδιι.
Λυκανικό—κολμπαςά.
Πιςτοπικό γένιςις—μετρίτζεςκοε ςδιντέτελςτδο.
Στρατόπεδο ςινκέντροςις—χαντς. λάγερ
Αφοςιoμένος—πλάμενιι.
Κςέςπροκςε—δίτολκνυλ.

με πόρτα, που δεν κέετε, μέσα ίνε ένα ιδιέτερο μιχάνιμα, απ' εκί ο Φερκάουφεν ακύι ότι τιλεφονύν κε το διιγίτε στιν αστινομία.

Ι Μάρθα ίθελε να πι στο Φερκάουφεν κακά κε προζβλιτικά λόγια. Μα ι θία Φρίντα έπιασε τιν πλάτι-τις κε πςιθίρισε:

— Σιμφόνισε!

Ι Μάρθα θάβμασε. Ι θία Φρίντα μισύσε τον κίριο Φερκάουφεν κε τον έλεγε βρομολαγονικό.

— Σιμφόνισε!— επανάλαβε ι θία Φρίντα.

— Κίριε Φερκάουφεν, ίμε σίμφονι,— ίπε ι Μάρθα.

— Θα ζις σαν κόρι-μυ. Κι' όταν θα μεγαλόσις θα παντρεφτίς κε θα πάρις έναν οκσιοματικό—έλεγε ο Φερκάουφεν.

Ι θία Φρίντα πίγε τι Μάρθα στο διάδρομο για ν' αλάκσι τα ρύχα-τις.

— Μάρθα, απεφάσισες να ίσε στο σπίτι του Φερκάουφεν. Θα λες στα πεδιά-μας, ότι οφέλιμο θ' ακυς. «Πεδιά-μας», θία Φρίντα έλεγε τυς κομυνιστές.

Ι Μάρθα ίρθε στο σπίτι του Φερκάουφεν. Τιν προιπάντισε ι κιρία Φερκάουφεν, μια στενί κε πλακοτί σα σανίδι. 'Ενα παχί γέρικο μπουλντόκ έτριβε τι μίτι-του στο σκαρπίνι-τις.

Ο Φερκάουφεν βγίκε με τι γινέκα-του στιν άλι κάμαρα κι' εκί τις ίπε:

— Λιπόν, τόρα, μάιν πύπχεν έχις βοιθό στο νικοκιριό. Το κορίτσι θα σε ακύι καλά κε ίνε λιγάκι κυτό, κε δε χριάζετε να τις πλιρόνις μιστό. Κε το κιριότερο— θα εκδικιθό τον πατερά-τις για όλες τις κοροιδίες κε τις βρισιές: θ' αναθρέπσο πιστί φασίστρια, κε όταν εκίνος θα βγι απτι φιλακί, ι κόρι-του θα ίνε εχτρός-του! Τότε, μάιν πύπχεν θα κσεκαρδιστό απ' τα γέλια.

Για τιν όρα για κάθε ενδεχόμενο κλίδοσε καλά τα ασιμένια κυτάλια.

Ι Μάρθα κίτακσε ολόγιρα τιν κάμαρα. Στιν κάμαρα ίταν τρις ίδιες καστανόχρομες πόρτες με στρογκιλά χερύλια. Πιά ίταν ι πόρτα τις τιλεφονικίς κάμαρας;

Ο ΑΡΓΟΦΕΡΜΕΝΟΣ ΜΥΣΑΦΙΡΙΣ

Διέτακσαν τι Μάρθα να σικόσι το τραπέζι ίστερα απτο γέβμα. Σινίθισε να κάνι τέτιες δυλιές κε τις έκανε πολί γλίγορα κε επιδέκσια. Μα μονάχα το μπουλντόκ τιν εμπόδιζε. Κάθισε στο κατόφλι κε κάθε φορά, όταν ίθελε να βγι απτιν κάμαρα, άνιγε το κόκινό-του μάτι κε άγρια γουργούριζε.

«Νιμπελύνκ»!—φόναζε ι κιρία Φερκάουφεν, κι' ο σκίλος σταματύσε, μα το μισοκλιζμένο-του κακό μάτι όλο παρακολυθύσε τι Μάρθα.

Μετά το μεσιμέρι ι Φερκάουφεν φίγανε στι φασιστικί σινεδρίασι. 'Ιπάνε στι Μάρθα να μιν πιράκσι τίποτα στιν κατικία κε να μιν πάι πυθενά. Ι διο πόρτες τις τραπεζαρίας πίγεναν στιν κρεβατοκάμαρα κε στο γραφίο. Μέσα δεν ίταν τίποτα το ενδιαφέρο. Τιν τρίτι πόρτα όσο κι' αν προσπαθύσε ι Μάρθα να τιν ανίκσι, δε μπόρεσε.

Ι Μάρθα θιμίθικε τον πατέρα-τις που ίτανε πίσο απτα κάγκελα, τιν κύκλα του Νιύρενμπεργ, με τιν οπία πέζι τόρα άλο κορίτσι, τι θία Φρίντα,—που κι' ο άντραςτις Ρυντολφ ίνε καταδικαζμένος για πολά χρόνια,—κε σιλογίστικε λιπιμένα...

Χτίπισε το κυδύνι. Το μπουλντόκ ίτανε κσαπλομένο στο κατόφλι. Το Μπουλντόκ, σινίθος ύτε γάβγιζε όταν κανένας άνθροπος έμπενε στιν κάμαρα, μα απτιν κάμαρα δεν τον άφινε να βγι... „Ο Νιμπελύνκ“ έκλισε τα μάτια-του, έκανε πος κιμάτε. Ι Μάρθα άνικσε τιν πόρτα κε κσιπάστικε. Στο κατόφλι στεκότανε ο Ρυντόλφ. Φορύσε κσένο κυστύμι, ίτανε αδίνατος κε ακσύριστος. Ο Ρυντόλφ πέρασε πάνο απτο μπουλτόκ.

Ανατροφί—βασπιτάνιε. Προπολύ—νταβνό.
Πρόδοσε—πρένταλ. Κάνκελα—ρεσσόνκα
Μιχάνιμα—απαράτ. Προζβλιτά—ομπίντνιε.
Πςιθίρισε—σσεπνύλα. Μισύσε—νεναβίντελα.

—Φίγανε, έγο τυς ίδα. Πρέπι να κριφτό. Έφιγα απτι φιλακί. Μαζί-μυ έχο χαρτιά, τέτια χαρτιά, όστε άμα, θα τα βρύνε, θα βάλο το κεφάλι-μυ κάτο απτο τσεκύρι. Νά!—έβγαλε απτο παπύτσι-τυ κάμποσα φίλα τσιγαρόχαρτο.—Ι φιλακιζμένι διγύνσε για τον κανονιζμό, στι γερμανικί φιλακί. Πρέπι να τα δόσο ς' ένα άνθροπο, πυ θα πετάκσι στι Γαλία.

Άκσαφνα σόπασε: στι σκάλα ακύστικε θοριβόδικο ποδοβολιτό.

— Ι φασίστες!—ίπε ο Ρυντόλφ χλομιάζοντας.

Ι ΕΡΕΒΝΑ

Ι Μάρθα έκανε απτα χαρτιά μικρό σφεράκι κε τόβαλε στις πλεκσύδες-τις. Έδικσε τιν κλιδομένι πόρτα:—Πρέπι να κριφτίτε εκί μέσα.

Ο Ρυντόλφ πίγε σιμά στιν πόρτα κε κίτακσε τιν κλιδαριά.

— Οι γλίγορα, μπάρμπα Ρυντόλφ!—πσιθίριζε ι Μάρθα.

Ο Ρυντόλφ έβγαλε απτιν τζέπι-τυ ένα μικρό εργαλίο τόχοσε στι χαραμάδα. Ι πόρτα άνικσε, ο Ρυντόλφ μπίκε μέσα στι σκοτινί κάμαρα κι' αμέσος από πίσο-τυ έκλισε ι πόρτα. Εφτά φασίστες με ετιμαζμένα ρεβόλβερα μπίκανε στον προθάλαμο;

— Πές-μυ, κορίτσι, πιος μπίκε τόρα εδό;

— Κανένας δεν ίταν, κίριε. Ιμε μόνι-μυ στο σπίτι.

— Πιος ίσε εσί;

— Ίμε ι Μάρθα, κίριε, ι πσιχοκόρι τυ κιρίυ Φερκάυφεν.

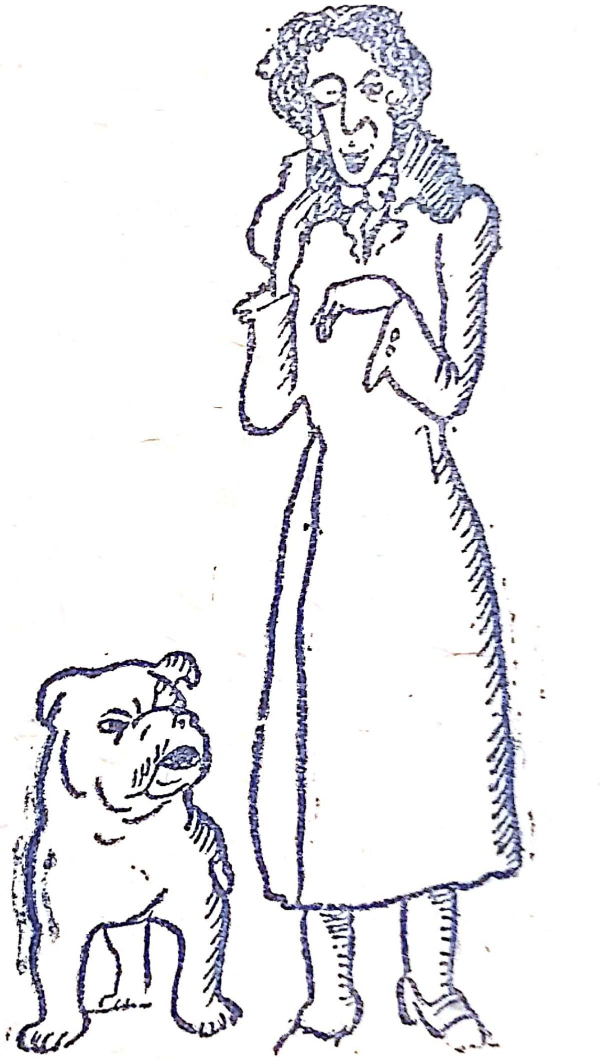
— Δε σας ίπα,—ίπε ένας άλος φασίστας,—ότι ίνε ι κατικία τυ γέρο Φερκάυφεν. Νά κε το γιμναζμένο σκιλί-τυ, ίνε εκσέρετο ζόο! Μπορί, ο φιγάς κρίφτικε σε άλι κατικία.

Ι φασίστες έκαναν έρευνα στιν κατικία, κε δε μπόρεσαν ν' ανίκσυν μονάχα τι μια πόρτα.

— Εδό ίνε ι τιλεφονικί κάμαρα τυ γέρο Φερκάυφεν,—ίπε ο διικιτίς.—Μάρθα έλα να σε εκσετάσο. Πες: «Χάιλ Χίτλερ».

— Χάιλ Χίτλερ!—απάντισε ι Μάρθα κε ύτε ανιγόκλισε το μάτι-τις.

— Τί ορέο κορίτσι!—με θαβμαζμό ίπε ο φασίστας. Ι Γερμανία θα περιφανέβετε με σένα.

Ι φασίστες φίγανε. Το γιμναζμένο μπυλτόκ τυς άφισε να φίγυν.

— Το αεροπλάνο θα πετάκσι ι όρα οχτό! Μετά μισί όρα πρέπι να ίμε στο καφενίο σιμά στο αεροδρόμιο,—ίπε ο Ρυντόλφ.

— Θα σας αρπάκσυν, μπορί να έβαλαν φρυρύς στιν ίσοδο. Θα πάγο τα χαρτιά εγό. Σε πιόνα να τα δόσο;

Οκσιοματικός—οφίτσερ. Εκδίκισι—μεστ. Ενδιχόμενο—σλύτζαι. Αργοφερμένος—πόζντνιι. Επιδέκσια—λόβκο. Καταδικαζμένος—πριγοβόρενι. Κανονιζμός—ρεζζίμ.

— Στον άνθροπο πυ φορί νκρίζο κοςτύμι, με λυλύδι στι μπυτονιέρα. Θα τον ςιμόςις κε θα τυ πις: «Ι κιρία-ςας λιζμόνιςε να ςας δόςι αφτί τι ςιμίοςι», μα αφτό ίνε τρέλα! Μίπος κάν. να αναθέςι κανὶς ςτα πεδιά τέτια πράματα;

— Κάνι, —ίπε ι Μάρθα. Φόρεςε τι μπερετίτςα-τις κε πίγε προς τιν πόρτα. Το μπυλντόκ άνικςε τα τεράςτια ςαγόνια-τυ κε γυργύριςε. Το γυργύριζμα ίτανε ίςιχο, μα φοβερὸ. 'Ιτανε φανερό, ότι άμα θα δοκιμάςι να περάςι πάνο απτο ςκίλο, εκίνος θα τιν αρπάκςι απτο λεμό.

— Ο,—ίπε ι Μάρθα απελπιζμένι.— Λιζμόνιςα ολότελα τιν τρέλα-ςυ «Νιμπελύνκ»!

ΤΟ ΑΣΙΝΙΘΙΣΤΟ ΤΑΚΣΙΔΙ

— Μπάρμπα Ρυντόλφ,—ίπε ίςιχα.— Νά ο δρόμος!

Το παράθιρο ίτανε ςτο πέμτο πάτομα, κάτο ίτανε ι ςτέγες—πολές ςτέγες, πυ ςχεδόν ι μια ακυμπύςε ςτιν άλι. Στιν πιο κοντινί ςτὲγι μπορὺςε να περάςι αντιν πέτρινι κορνίζα, πυ ίτανε κάτο απτο παράθιρο τυ πέμτυ πατόματος. Ι κορνίζα ίτανε ςτενί. Μόνο πυ ςκέφτικε γι' αφτό το δρόμο κ' ι καρδιά τις Μάρθας ςπαρτάριςε.

— Αλίθια λες—ίπε ο Ρυντόλφ—άλος δρόμος δεν ιπάρχι. Δόςε-μυ τα χαρτιά, θα πάγο.

— Θα πάμε μαζί, θα φέρο τα χαρτιά, κε εςίς θα πάτε ςτιν άλι μεριὰ, πρέπι να κριφτίτε απτυς φαςίςτες.

Ο Ρυντόλφ πέταχςε το ςαχάκι-τυ κε πίδιςε ςτο παράθιρο. Σε λίγο ι καμπυριαζμένι φιγύρα-τυ δε φενότανε πια.

Ι Μάρθα κατέβικε κατόπι-τυ απτο παράθιρο ςτιν κορνίζα. Γάντςοςε τιν προεκςοχί, έκανε ένα προςεχτικό βίμα, ίδε, ότι το πόδι-τις πατάι ςταθερά ςτιν κορνίζα. Μα τί μαβρίλα ίνε πάνο κε τί χάος κάτο!

Περπατόντας πάνο ςτιν κορνίζα, Μάρθα έλεγε μόνι-τις:

— Μιν κιτάζις κατο, μιν κιτάζις κάτο, μιν κιτάζις!

'Οι, πός ζαλίςτικε το κεφὰλι τις Μάρθας, ὸταν κίταχςε κὰτο! «Τορα θα πέςο», ςκέφτικε. «'Οι, όχι δε θέλο να πέςο». Ο Ρυντόλφ τιν τράβιχςε απτο χέρι κ' ι Μάρθα βγίκε πάνο ςτι ςτὲγι, μια γερί μεγάλι ςτέγι, πυ πάνο-τις μπορύςες να πέκςις κροκέτο.

* * *

Ι όρα οχτό παρά δέκα ι Μάρθα ίτανε ςτο αεροδρόμιο, μπίκε ςοβαρά μέςα ςτο

καφενίο κε ίπε ςτον άνθροπο με νκρίζο κοςτύμι κε με το λυλύδι ςτι μπυτονιέρα-τυ, πυ καθότανε ὶςια-ίςια εκί, όπυ έδιχςε ο Ρυντόλφ:

— Ι κιρία-ςας λιζμόνιςε να ςας δόςι αφτί τι μικρί ςιμίοςι.

— Εφχαριςτό, κορίτςι!

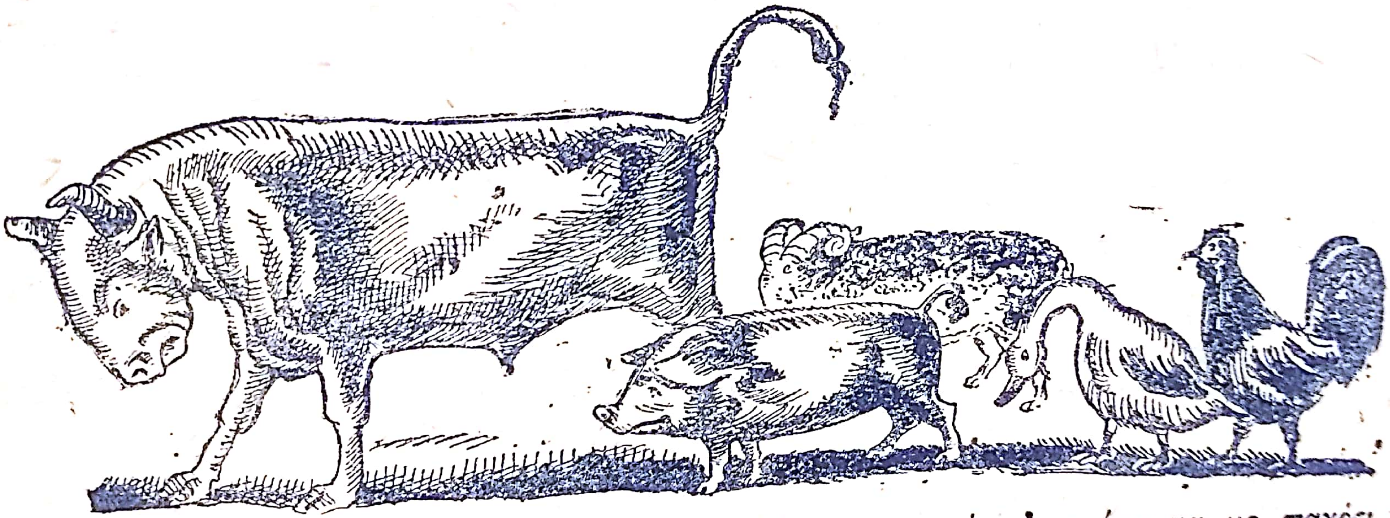
Τραγυδόντας, ι Μάρθα πίγενε ςτο ςπίτι. Πίγενε ςτι θία Φρίντα. Στο Φερχάυφεν κε ςτο «Νιμπελύνκ» ύτε ςχεφτότανε να επιςτρέπι.

Εκςέρετος—ιςχλιυτζίτελνιι.
Δικιτὶς—νατζάλνικ.
Νκρίζος—κορίτζνεβιι.
'Ιςοδος—βίχοντ.
Σαγόνια—τζέλιυςτι.
Ασινίθιςτος—νιεομπιτζάινοε.
Ακύμπυςε—ςοπρικαςάλας.
Σπαρτάριςε—ζατρεπετάλο.
Καμπυριαζμένος—ςυτύλιι.
Προεκςοχί—βίςτυπ.
Ζαλίςτικε—ζαχρυζζίλας.
Μπυτονιέρα—πετλίτςα.
Επιςτρέπςι—βοζβραςτζάτςια.
Θοριβόδικος—ςςύμινιι.
Προθάλαμος—κάμερα.

ΤΟ ΚΣΕΧΙΜΟΝΙΑΖΜΑ ΤΟΝ ΘΕΡΙΟΝ

ΛΑΙΚΟ ΠΑΡΑΜΙΘΙ

'Ενας τάβρος περπατύςε στο δάςος, αντάμοςε ένα πρόβατο. «Πύ πιγένις, πρόβατο»; ρότιςε ο τάβρος. Απτο χιμόνα το καλοκέρι γιρέβο», λέι το πρόβατο. «'Ελα μαζί-μυ». Νά πίγανε μαζί· αντάμοςαν ένα γυρύνι «Πύ πιγένις, γυρύνι;» ρότιςε ο τάβρος. «Απτο χιμόνα, το καλοκέρι γιρέβο», απαντάι το γυρύνι. «'Ελα μαζί μας». Πίγανε κ' τρις παραπèρα· αντάμοςαν μια χίνα. «Πύ πιγένις, χίνα;» ρότιςε ο τάβρος. «Απτο χιμόνα τον καλοκέρι γιρέβο», απαντάι ι χίνα. «Τότε έλα μαζί-μας». Κε ι χίνα πίγε μαζί-τυς. Πιγένυν κι' αντάμοςαν έναν πετινό. «Πύ πιγένις, πετινέ;» ρότιςε ο τάβρος. «Απτο χιμόνα, το καλοκέρι γιρέβο». απαντάι ο πετινός. «'Ελα μαζί-μας».

Νά πιγένυνε στο δρόμο κε κυβεντιάζυνε: «Τί θα κάνυμε, αδέρφια-ςίντροφι; 'Ερχετε ο κρίος κερός· πύ να γιρέπςυμε τι ζέςτι;» Ο τάβρος λέι:,—Ελάτε να χτίςυμε ςπίτι, αλιότικα το χιμόνα θα παγòςυμε. Το πρόβατο λέι: «Εγό èχο γεςτì γύνα,—κίταξε τί μαλί!—κ'ètςι θα κςεχιμονιάςο». Το γυρύνι λέι: «Για μένα ας κάνι παγονιά όςι θέλετε—δε φοβύμε: θα παραχοθό ςτο χόμα κε δίχος ςπίτι θα κςεχιμονιάςο». Ι χίνα λèι: «Εγό θα κάτςο μèςα ςτο έλατο, θα ςτρόςο τι μια-μυ φτερόγα με τιν àλι θα ςκεπαςτό—κανèνα κρίο δε θα φοβύμε· εγό κ'έτςι θα κςεχιμονιάςο.» Ο πετινός λέι: «Κ'εγό έτςι» Ο τάβρος βλέπι, ότι ι δυλιà-τυ ίνε άςκιμι πρέπι μόνος-τυ να φροντίςι. «Λιπόν,—λέι—εςίς όπος θέλετε, μα εγό θ'αρχίςο να χτίζο ςπίτι». 'Εχτιςε ςπιτάκι κε ζι μέςα.

Νά ίρθε ο κρίος χιμόνας, πλάκοςε παγονιά, το πρόβατο—δεν μπορύςε να κάνι αλιότικα—ίρθε ςτον τάβρο: «'Αφιςε-με, αδερφέ, να ζεςταθό.»—'Οχι, πρόβατο, έχις γύνα ζεςτί, εςì κ'έτςι θα κςεχιμονιάςις, δε θα ς'αφίςο.»—«'Αμα δε θα με αφίςις, θα τρέχςο κε θα νκρεμίςο απτο ςπίτι-ςυ ένα δοκάρι· κ' εςί θα κριόνις περιςότερο». Ο τάβρος το ςκέφτικε πολί: «Ας τ' αφίςο, αλìòτικα μπορί κι' εμένα να με παγόςι.»—κι' άφιςε το πρόβατο.

Νά το γυρύνι κςεπàγιαςε, ίρθε ςτον τάβρο: «'Αφιςέ-με, αδερφέ, να ζεςταθό.»—«'Οχι δε θα ςε αφίςο, ςτο χόμα θα παραχοθίς κ'έτςι θα κςεχιμονιάςις».—«Αν δε μ' αφίςις, θα ςκάπςο κάτο απ' όλυς τυς ςτίλυς κε θα χαλάςο το ςπίτι-ςυ. Δεν μπορύςε να κàνι αλιότικα, πρέπι να τ'αφίςι, κι' άφιςε το γυρύνι.

Τότε ίρθανε ςτον τάβρο ι χίνα κι' ο

Θεριό—ζβερ.
Τάβρος—μπικ.
Αντάμοςε—βςτρέτιλ.
Παραπέρα—ντάλςςε.
Χίνα—γυς.
Πετινός—πετύχ.
Κυβεντιάζο—ραζγοβàριβατ.
Παγονιά—μορόζ.
'Ελατο—ελ.
Βλέπι—βίντιτ.
Δοκάρι—μπρεβνό.
Σκέφτο—ντύματ.

πετινός: 'Αφισε-μας αδερφέ, να ζεσταθούμε. —«'Οχι, δε σας αφίνο: έχετε απο διο φτερύγες· τι μια θα τι στρόσις, με τιν άλι θα σκεπασθίς κ'έτσι θα κσεχιμονιάσετε.»— «Αν δε θα μ'αφίσις,—λέι ι χίνα,— θα τσιμπίσο κε θα βγάλο όλι τι μύσκυλι απτυς τίχυς: κ'εσί θα χριόνις περισότερο»—«Αν δε

θα μ'αφίσις,—λέι ο πετινός, θα πετάκσο πάνο κε θα ρίκσο όλο το χόμα απτο ταβάνι κ'εσί θα χριόνις περισότερο». Τί να κάνι ο τάβρος; 'Αφισε να ζύνε στο σπίτι-τυ κ' ι χίνα κι' ο πετινός.

Νά ζύνε όλι μαζί στο σπιτάκι. Ζεστάθικε ο πετινός στι ζεστασιά κι' άρχισε να τραγυδάι. 'Ακυσε ι αλεπύ, ότι ο πετινός τραγυδάι,—θέλισε να φάγι το πετινάρι. Μα πός να το πιάσι; Ι αλεπύ έκανε μια πονιριά: πίγε στιν αρκύδα κε στο λίκο κε ίπε: «Λιπόν, αγαπιμένι κυμπάρι, ίβρα για όλυς φαγί: για σένα, αρκύδα,—τάβρο, για σένα, λίκο,—πρόβατο, κε για τον εαφτό-μυ πετινό».—«Καλά, κυμπάρα,—λέι ι αρκύδα κι' ο λίκος,—δε θα λιζμονίσυμε καμιά φορά τις εκδυλέπσις-συ. Πάμε λιπόν να τα σφάκσυμε κε να φάμε».

Ι αλεπύ τυς έφερε στο σπιτάκι.—Κυμπάρα,—λέι στιν αρκύδα,—άνικσε τιν πόρτα, εγό πρότα-πρότα θα πάγο να φάγο τον πετινό. Ι αρκύδα άνικσε τιν πόρτα, κι ι αλεπύ πίδισε στο σπιτάκι. Ο τάβρος τιε ίδε κι' αμέσος τί ζύλικσε στον τίχο με τα κέρατά-τυ, κε το πρόβατο άρχισε να τι χτιπάι στα πλεβρά—κε τι σκότοσαν. «Γιατί δεν μπορί τόσο κερό να τα βγάλι πέρα με τον πετινό;»—λέι ο λίκος—'Ανικσε τιν πόρτα αδερφέ, Μιχάιλο Ιβάνοβιτζ, εγό θα πάγο. —«Πιγένετε, λιπόν». Ι αρκύδα άνικσε τιν πόρτα, κι' ο λίκος πίδισε στο σπιτάκι. Ο τάβρος ζύλικσε κε το λίκο στον τίχο με τα κέρατά-τυ, κε το πριόβατο τον χτιπύσε στα πλεβρά, κε έτσι τον ποδέχτικαν, όστε ο λίκος έπαπσε ν'ανασένι. Ι αρκύδα περίμενε πολί: «Γιατί τόσο κερό δεν μπορί να τα βγάλι πέρα με το πρόβατο; Ας πάγο εγό». Μπίκε στο σπιτάκι. Κι' ο τάβρος κε το πρόβατο έτσι ιποδέχτικαν κε τιν αρκύδα—μόλις μπόρεσε να γλιτόσι κε έφιγε γλίγορα, δίχος να κιτάκσι πίσο-τις.

Στίλος—στολμπ.
Μύσκυλι—πυχ.
Πανιριά—χίτροστ.

Κυμπάρα—κυμ.
Εκδύλεπσι—ζασλύγα.

Πίδισε—πρίγνυλ.
Βγάλι πέρα—σπράβιτσα.

Ιποδέχτικαν—πρίνιαλι.
Μόλις—ελ.

ΤΟ ΕΜΒΑΤΙΡΙΟ ΤΟΝ ΕΦΘΙΜΟΝ ΠΕΔΙΟΝ

Χαράς τραγούδι παντύ αντιχάι
Τις νεολέας σκιρτά ι καρδιά
Κε σγαπάν' το τραγούδι ετύτο
Ι πολιτίες, τα νέα-μας χοριά.

ΕΠΟΔΟΣ.

Μας βοιθά το τραγούδι στι χτίσι
Στι νια ζοί-μας καλί κι' οδιγί
Κ' εκιός πυ μπρος στι ζοί τύτι πάι
Εκιός ποτές πυθενά δε θα χαθί.

Εμπρός γερά κομσομόλι βαδίστε
Σις ατσαλένια τυ κόπυ στρατιά.
Για μας ι χόρα τα πλύτι-τις όλα,
Για μας ι λέφτερι ένδοχσι δυλιά.

Μας βοιθά το τραγούδι κ.τ.λ.

Καταχτιτές 'μις γινέι τις φίσις,
Τυ υρανύ κε τυ κρίυ βορά.
Κε σαν θάναπσι ο πόλεμος πάλι
Πιστί τις χόρας θα νάμαστε φρυρά.

Μας βοιθά το τραγούδι κ.τ.λ.

Στι λιτρομένι απέραντι γι-μας
Γινιέτε νιος φοτοφόρας ντυνιάς.
Κε με το φος-τυ κσιπνά τυς ραγιάδες,
Τυς δυλεφτάδες τυ κόζμυ τις σκλαβιάς.

Μας βοιθά το τραγούδι κ.τ.λ.

Κε ο εχτρός αν τολμίσι να πάρι
Τι ζοντανί-μας ατύτι χαρά
Με το τραγούδι τις μάχις κε τότε
Θα προχοράμε στι νίκι παρετά.

Μας βοιθά το τραγούδι κ.τ.λ...

Απτον «ΚΟΚΙΝΟ ΚΑΠΝΑ»

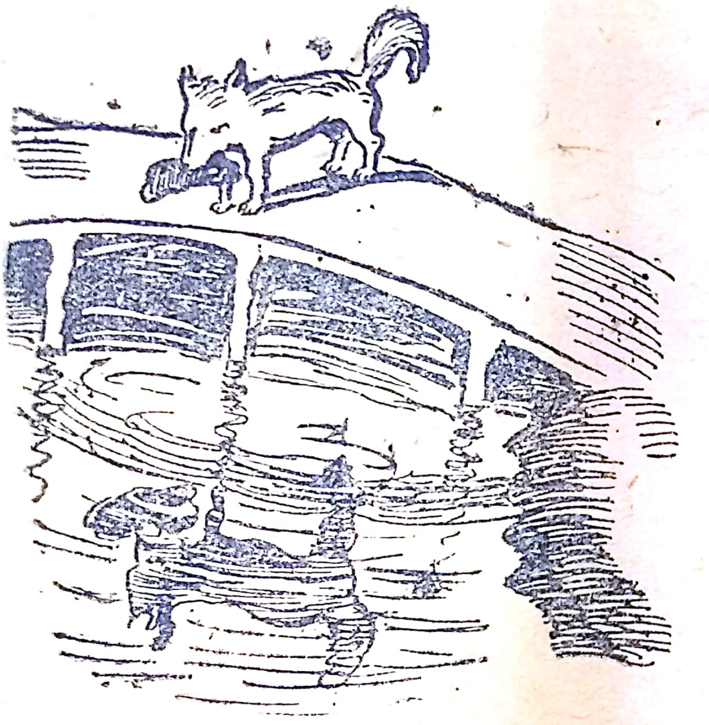
Μετάφρασι

Κ. ΚΑΡΒΟΝΙΔΙ.

ΜΙΘΙ ΤΥ ΕΣΟΠΥ

Ο ΣΚΙΛΟΣ

Ένας ςκίλος κρατύςε με το ςτόμα-τυ ένα κομάτι κρέας κε περνύςε το ποτάμι. Περνόντας ίδε τι ςκιά-τυ πυ καθρεφτιζότανε ςτο νερό κε θάρεςε, ότι βλέπι μπροςτά-τυ άλο ςκίλο να κράτάι μεγαλίτερο κομάτι κρέας.

Άφιςε λιπόν το δικό-τυ κομάτι κι' όρμιςε ν' αρπάκςι το μεγαλίτερο. Έτςι έχαςε κε τα διό, γιατί το ένα δεν ιπίρχε, κε τ' άλο το πίρε το ρέμα.

Ο ΑΝΘΡΟΠΟΣ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΟ ΚΡΕΜΑΖΜΕΝΕΣ ΣΑΚΥΛΕΣ

Κάθε άνθροπος έχι απάνο-τυ κρεμαζμένες διο ςακύλες: τι μια μπροςτά κε τιν άλι πίςο. Κ' ι διο ίνε γεμάτες από κακά. Μα μέςα ςτι μπροςτινί ςακύλα βρίςκυντε τα κςένα κακά, κε ςτιν πιςινί τα δικά-τυ. Γι' αφτό ι άνθροπι δεν κιτάζυν τα δικά-τυς κακά, κε καλοβλέπυν ακριβός τα κςένα.

Ο ΓΑΙΔΑΡΟΣ Κ'Ι ΛΕΟΝΤΙ

Ένας γάιδαρος φόρεςε μια λεοντί κι' όλι νόμιζαν, πος ίνε λιοντάρι. Φέβγανε λιπόν απτο φόβο-τυς ι άνθροπι, φέβγανε τα ζόα.

Μίθος—μπάςνια.
Κρατύςε—ντερζζάλ.
Σκιά—τεν.
Καθρεφτιζότανε—ατραζζάλας.
Όρμιςε—κίνυλςα.
Ρέμα—τετζένιε.
Σακύλα—μεςςότζεκ.
Ακριβός—ίμενο, τότζνο.

Μα μια μέρα φίςιξε δινατός αέρας, πίρε το τομάρι κι' άφιςε το γάιδαρο γδιμνό.

Τότε έτρεξαν όλι με τα ξίλα κε τα ρόπαλα κε τον χτιπύςανε.

Ι ΣΑΛΙΑΝΚΙ

Μια φορά ο γιος ενός γεοργύ έψινε ςαλιάνκυς. Ι ςαλιάνκι τρίζανε. Αφτό τάκυςε ο γιος τυ γεοργύ κε ίπε;

—Ο κάκιςτα ζόα, τα ςπίτιαςας κέυντε κ' εςίς τραγυδάτε.

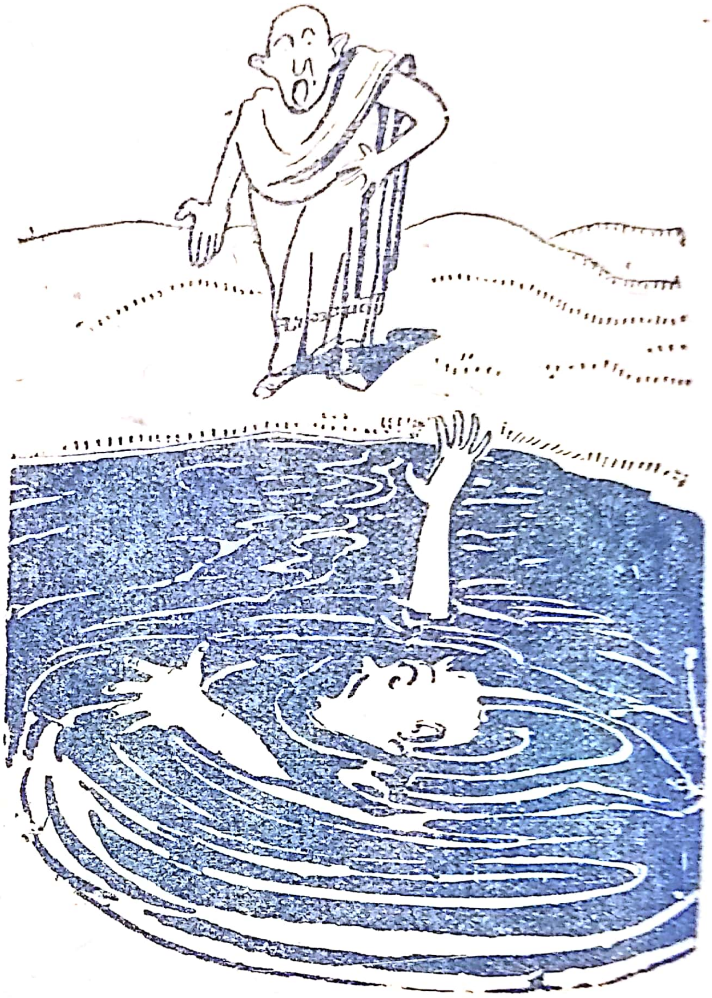
ΤΟ ΠΕΔΙ ΠΥ ΛΥΖΟΤΑΝΕ

'Ενα πεδί λυζότανε στο ποτάμι κε κινδίνεβε να πνίγι. Εκίνι την όρα ίδε ένα διαβάτι κε φόναζε: Βοίθια!

Μα ο διαβάτις μάλονε το πεδί για την τόλμι-τυ.

Το πεδί τότε ίπε:

—Μα βοίθιςέ-με τόρα, κ' ίςτερα αφύ γλιτόςο με μαλόνις.

Λεοντί—ςςκύρα λβα.
Λιοντάρι—λεβ.
Τομάρι—ςςκύρα.
Γδιμνός—γόλι.
Ρόπαλο—ντυμπίνα.
Σάλιανκος—υλίτκα.
Γεοργός—ζεμζεντέλετς.
Τρίζο—τρεςτζάτ.
Κινδίνεβε—ναχοντίλςα β οπάςνοςτι.
Διαβάτις—προχόζζιι.
Μάλονε—μπρανίλ.
Τόλμι—ςμέλοςτ.

Ε. ΡΑΣΠΕ.

Ι ΠΕΡΙΠΕΤΙΕΣ ΤΥ ΜΙΥΝΧΑΥΖΕΝ

ΠΕΡΔΙΚΕΣ ΣΤΙ ΒΕΡΓΑ ΤΥ ΤΥΦΕΚΙΥ

Ο, ι εφεβρετικότιτα ίνε μεγάλο πράμα! Μια φορά μυ έτιχε να ςκοτόςο εφτά πέρδικες με μια τυφεκιά. 'Ιςτερα απ' αφτό ακόμα κ' ι εχτρί-μυ δεν μπορύςαν να μιν αναγνορίςυν, ότι ίμε ο πρότος ςκοπεφτίς στον κόζμο, ότι τέτιος ςκοπεφτίς, ςαν το Μιυνχάυζεν, ακόμα καμιά φορά δεν ιπίρχε!

Ι ιπόθεςι έγινε έτςι.

Επέςτρεφα απτο κινίγι, αφύ κςόδεπςα όλα τα βόλια-μυ. 'Ακςαφνα κάτο απτα πόδια-μυ πέτακςαν εφτά πέρδικες. Βέβεα, δεν μπορύςα ν' αφίςο να μυ διαφίγι ένα τέτιο εκςέρετο κινίγι.

Γόμοςα το τυφέκι-μυ—με τί θαρίτε;—με τι βέργα! νε, με τι ςινιθιζμένι ςιδερένια στρονκιλί βέργα, πυ καθαρίζυν το τυφέκι!

'Ιςτερα έτρεκςα στις πέρδικες, τις φοβέριςα κε πιροβόλιςα.

Ι πέρδικες πέτακςαν ι μια κατόπι απτιν άλι, κ' ι βέργα-μυ τρίπιςε μονομιάς κε τις εφτά. Κ' ι εφτά πέρδικες πέςανε στα πόδια-μυ!

Περιπέτιες—πρ'κλιυτζένια. Πέρδικα—κυροπάτκα. Βέργα τυ τυφεκιύ—ςςόμπολ. Εφεβρετικότιτα—ναχότζιβοςτ.

Τις ςίκοςα κε ίδα με θαβμαζμό, ότι ίνε πςιμένες! Νε, ίτανε πςιμένες!

'Αλοςτε, αλιότικα δε μπορύςε κε να γίνι, γιατί ι βέργα-μυ ζεςτάθικε πολί απτον πιροβολιζμό, κ' ι πέρδικες, πυ βρέθικαν ς' αφτί, δεν μπορύςαν να μιν πςιθύνε.

Κάθιςα στα χορτάρια κε γεβμάτιςα εκί κιόλας με μεγάλι όρεκςι.

ΑΛΕΠΥ ΣΤΙ ΒΕΛΟΝΑ

Νε, ι εφεβρετικότιτα ίνε το κιριότερο πράμα στι ζοί, κε δεν ιπίρχε στον κόζμο άνθροπος πιο εφεβρετικός απτο βαρόνο Μιυνχάυζεν.

Μια φορά ς' ένα πικνό ροςικό δάςος μυ έτιχε μια μαβρόκςανθι αλεπύ.

Το τομάρι αφτίς τις αλεπύς ίτανε τόςο καλό, πυ λιπίθικα να το χαλάςο με βόλι ίτε με ςκάγια.

Δίχος ν' αργοπορίςο ύτε στιγμί, έβγαλα το βόλι απτιν κάνα τυ τυφεκιύ κε, αφύ γόμοςα το τυφέκι με μια μακριά τςανκαράδικι βελόνα, πιροβόλιςα πάνο ς' αφτί τιν αλεπύ. Επιδί ι αλεπύ βριςκότανε κάτο απτο δέντρο, ι βελόνα κάρφοςε γερά τιν υρά-τις στον κορμό.

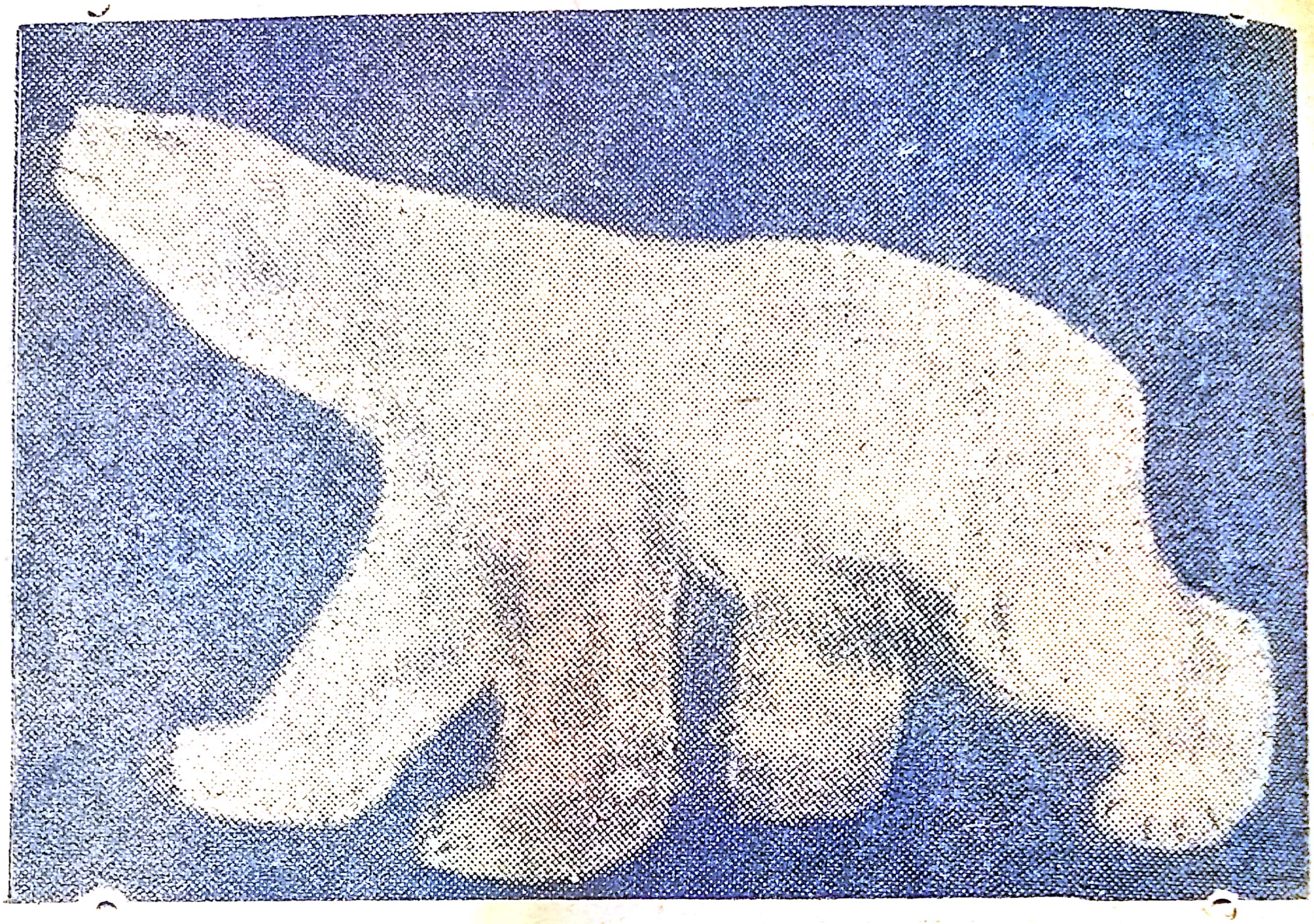
Σίμοςα δίχος να βιάζομε στιν αλεπύ κι' άρχιςα να τι χτιπό με

το καμτςίκι.

Τόςο τρελάθικε απτον πόνο, πυ—άραγε θα το πιςτέπςετε;—βγίκε απτο τομάρι-τις κ' έφιγε από μένα γιμνί. Κε το τομάρι το πίρα ολάκερο, δίχος να χαλάςι ύτε από βόλι, ύτε από ςκάγια.

'Ετιχε—ςλυτζίλος.
Αναγνορίςυν πριζνάτ.
Σκοπεφτίς ςτρελόκ.
Ιπόθεςι—ντέλο.
Επέςτρεφα- βοζβραςτζάλςα.
Κινίγι—οχότα, ντιτζ.
Βόλι—πύλια.
Εκςέρετος—οτλίτζνιι.
Σινιθιζμένος—ομπικνοβένιι.
Πιροβόλιςα—βίςτρελιλ.
Κατόπι—βςλεντ
Μονομιάς—ςράζυ.
'Αλοςτε—βπρότζεμ.
Γεβμάτιςα—ποομπένταλ.
Εκί κιόλας—ταμ ζζε.
'Ορεκςι—απετίτ.
Κιριότερος—γλάβνιι.
Βαρόνος—μπαρόν.
Πικνός—γυςτόι.
Μαβρόκςανθος—τζορνομπύριι.
Τομάρι—ςςκύρα.
Λιπίθικα—ποζζαλέλ.
Σκάγια—ντρομπ.
Αργοπορό—μεντλίτ.
Στιγμί—μομέντ.
Κάνα ςτβόλ.
Τςανκαράδικος—ςαπόζζνιι.
Επιδί—ταχ καχ.
Γερά—κρέπκο,
Βιάζυμε—ςπεςςίτ.
Καμτςίκι—πλετ.

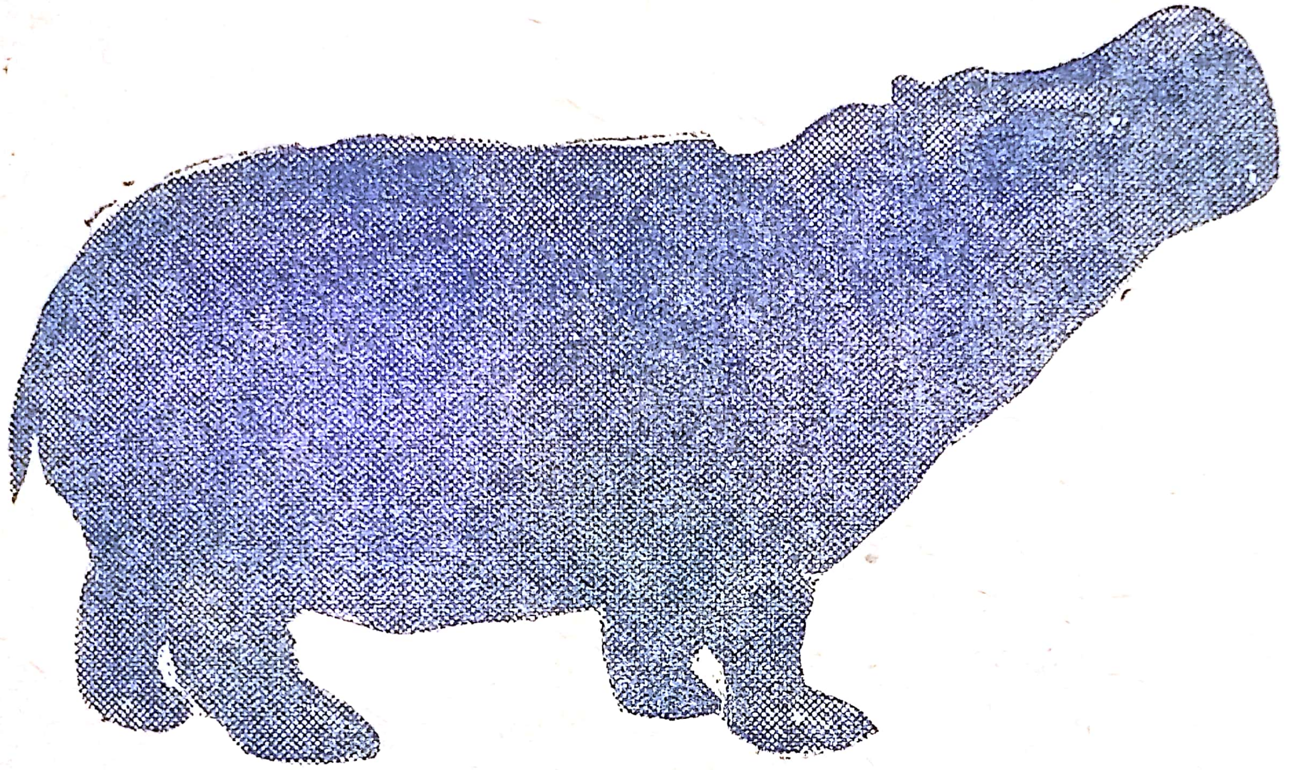

ΑΣΠΡΙ ΑΡΚΥΔΑ

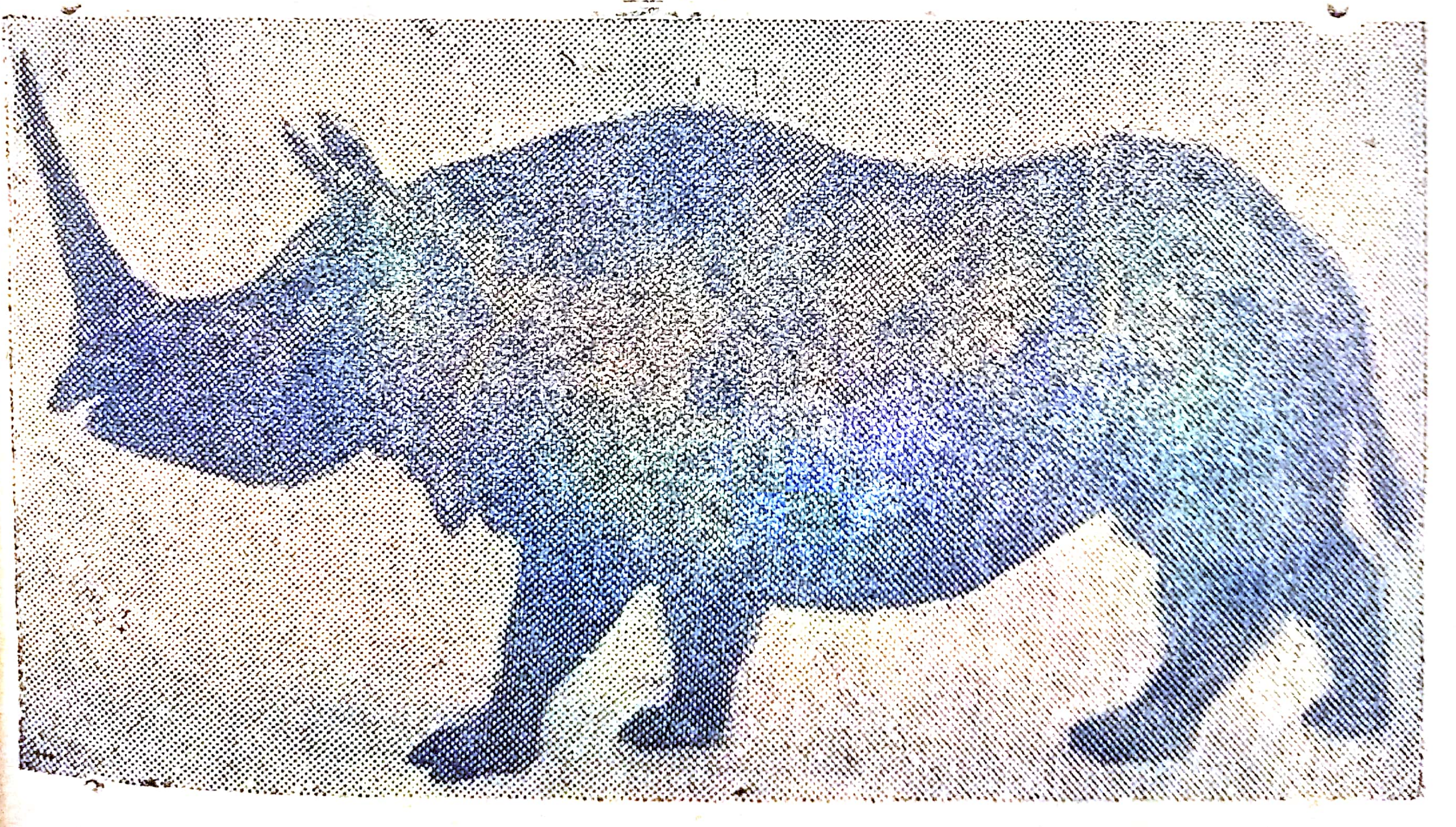

ΚΑΣΤΑΝΟΧΡΩΜΙ ΑΡΚΥΔΑ

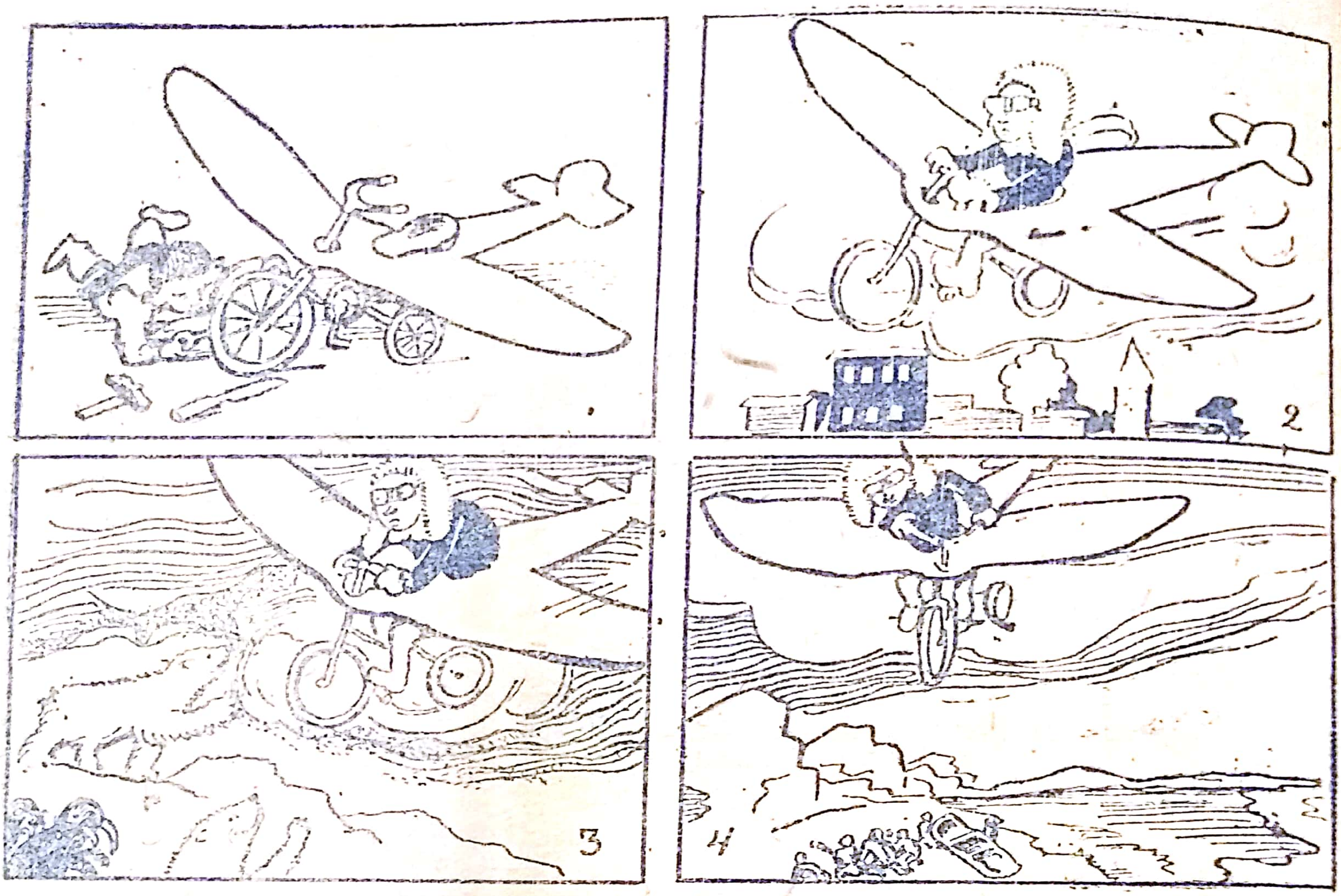
ΚΙΠΟΣ

ΙΠΟΠΟΤΑΜΟΣ

ΡΙΝΟΚΕΡΟΣ

A. ΔΙΜΙΤΡΙΥ.

Ο ΚΑΡΙΔΑΣ

1.

Αποθίμισε στα κσένα
Τιν πατρίδα-μας κε νά
Μπίκε σε βαπόρια, τρένα
Κε τον έχυμε κσανά.
Απτιν πρότι κιόλας μέρα
Καταπιάστικε με μιας
Να πετάκσι στον αγέρα
Μ' έναν...πσίλο!..Τί γελάς;
Νε, με «πσίλο», κε το πλάνο
Καταστρόνι μοναχός
Κ' έφτιασε τ' αεροπλάνο
Σαν κονστρύκτορας σοστός.

2.

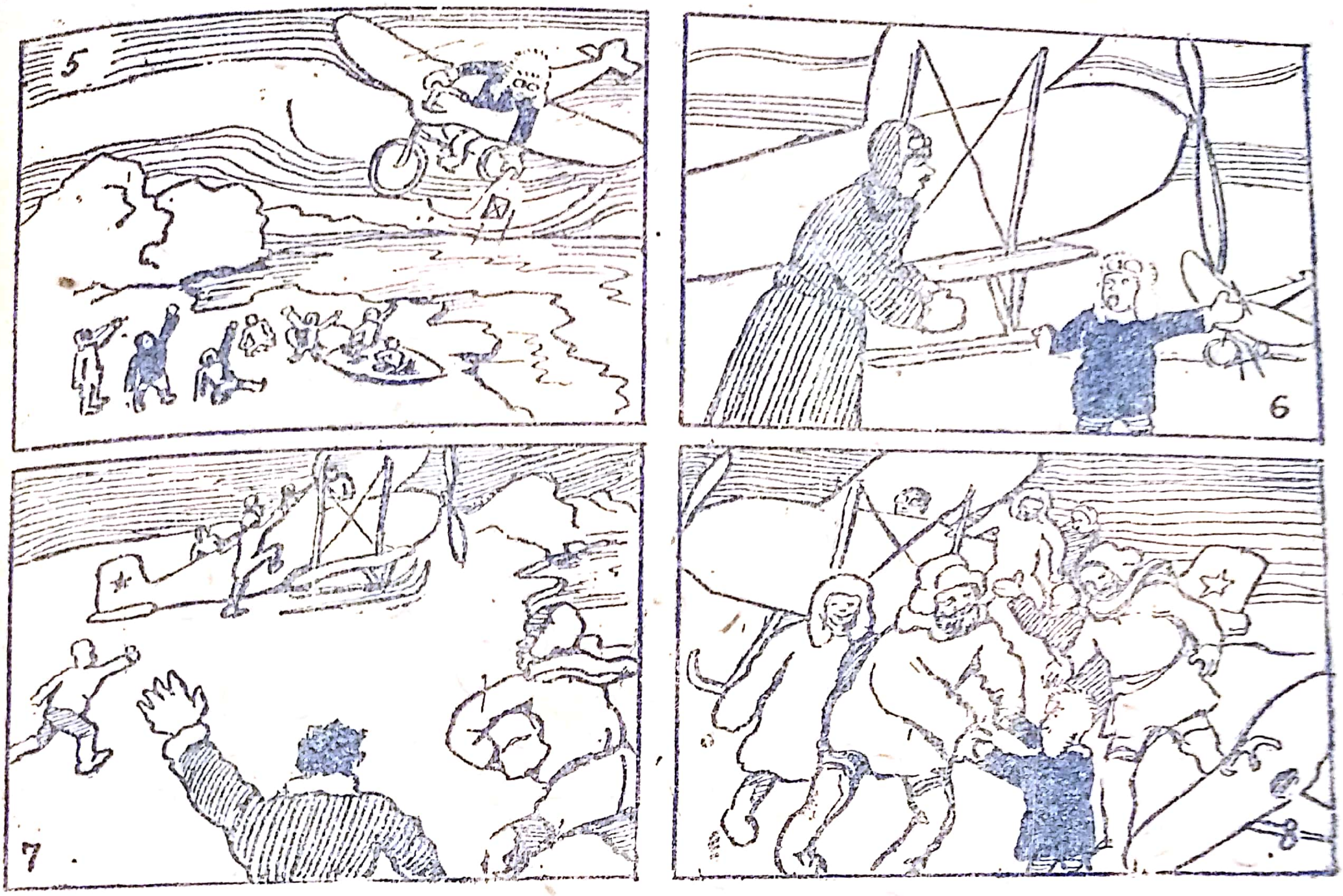
Μπένι πάνο, κσεκινάι.
Τακσιδέβι στο βορά
Κι' όλι βλέπυν, πος πετάι
Με τον «πσίλο» μια χαρά.
Τυς λαγύς, τις κιλιακύδες
Πια βαρέθικε, μαθές.
Ο Καρίδας-μας αρκύδες
Θέλι νάβρι φοβερές.

3.

Να κ' ι τύντρες πια περνύνε
Πίσο μένι κ' ι κσιρά.
'Ασπρι πάγι κολιμπύνε
Στα γαλάζια τα νερά.
Ο Καρίδας τακσιδέβι,
Φόκες, φάλενες θορί.
Τις αρκύδες, πυ γιρέβι
Να τις έβρι δε μπορί.

4.

Σ' έναν πάγο βλέπι πάνο
Να μαβρίζι κάτι τι
Κε γιρνά τ' αεροπλάνο.
'Ισια τότε κατά κι.
Τί να δι! Οχτό πσαράδες

Πα στον πάγο περπατύν.
Τα πεδιά-τυς κ' ι μανάδες,
Πος χαθίκανε θαρύν.
Κε τυς κλένε λιπιμένι
Άλο πια δε θα τυς δυν.
Έτσι λέγυν ι καιμένι
Κε πικρά μιρολογύν.

5.

Κι' ο Καρίδας χαμιλόνι.
Ρίχνι γράμα κε πέτα
Στιν κςιρά. Γοργά ςιμόνι,
Το μοτόρι σταματά.

6.

Απτον «πςίλο» τότε βγένι
Κε στιν μπάζα για να πι
Ότι τύτιχε πιγένι
Να πετάκςυνε κι' αφτί.

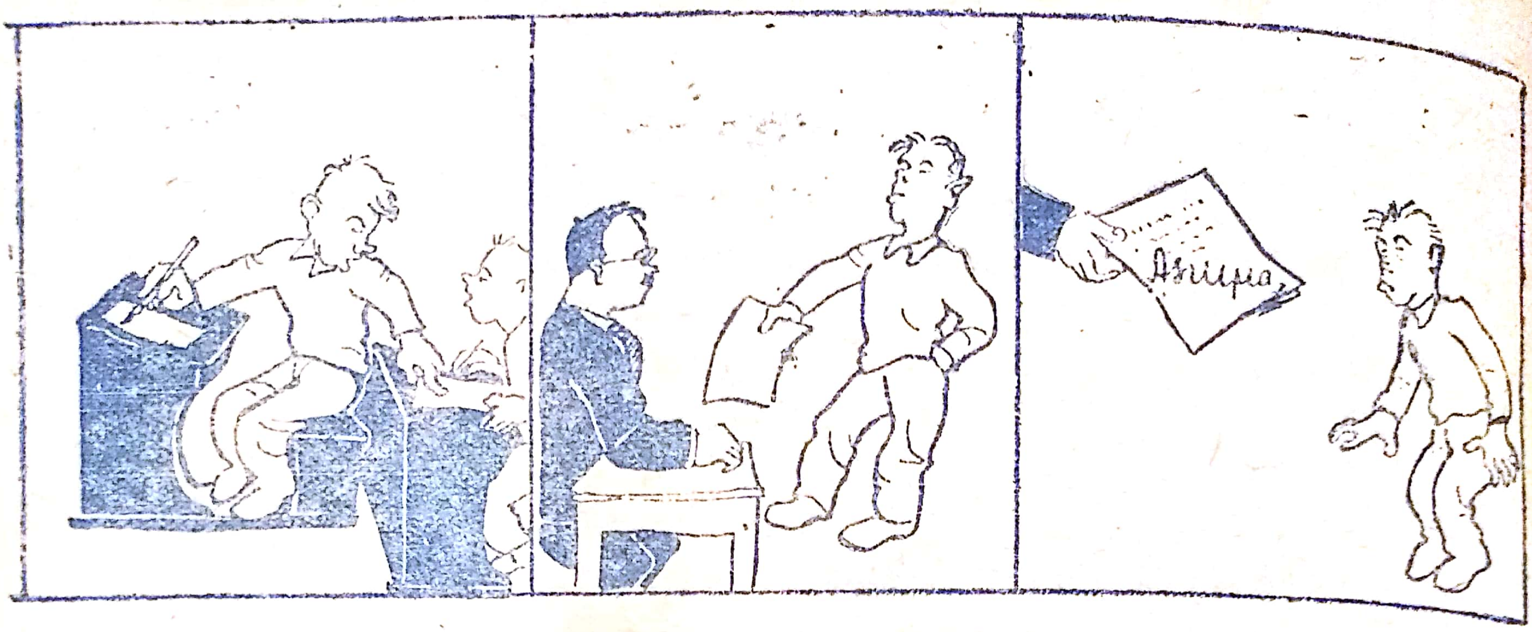
Για να πάρυν τυς πςαράδες,
Να ςοθύνε κ' ι οχτό
Ι καιμένι δυλεφτάδες
Από θάνατο φριχτό.

7.

Κάθιςαν εφτίς κι' απάνο
Ι πιλότι-μας πετύν.
Οδιγά τ' αεροπλάνο
Ο Καρίδας, τον ροτύν...
Νά τυς ίδαν. Κατεβένυν.
Φέρνυν όλυς στιν κςιρά,
Κε πιδόντας όκςο βγένυν
Ι πςαράδες με χαρά.

8.

Ανκαλιάζυνε, φιλύνε
Το ςοτίρα-τυς θερμά
Κε τα δάκρια-τυς κιλύνε
Στον Καρίδα-μας ςιμά.

Τεμπέλις ίνε. Δε διαβάζι.
Το μάθιμα δεν ετιμάζι.
Στυς δρόμυς όλο τριγιρνά
Κε πάντα τι δυλιά κσεχνά.

Στιν τάκσι μέσα τ' αντιγράφι.
Τον κσένο κόπο κλέβι, γράφι.
Θαρί, πος ίνε γνοστικός,
Μα βγένι ταχτικά κυτός.

Δεν πολεμά, διασκεδάζι.
Μονάχος-τυ δεν κοπιάζι
Κε πέρνι άσκιμο βαθμό,
Κατρακιλάι στο νκρεμό!

ΝΕΙ ΖΟΓΡΑΦΙ!

Στο № 8 τυ περιοδικύ-μας διμοσιέψαμε τυς όρυς τυ διαγονιζμύ, πυ ίχε κιρίκσι «Πιονέρος» για τιν καλίτερι ζογραφιά τον πεδιόν.

Αρχίσαμε να πέρνυμε απτα πεδιά ζογραφιές.

Μα φένετε, όλα τα πεδιά δεν καταλάβανε τυς όρυς τυ διαγονιζμύ.

Τα περισότερα μας στέλνυνε ζογραφιές, πυ τις αντιγράφυνε από βιβλία κε περιοδικά.

Ι σίντακσι τυ «Πιονέρυ» εκσιγί, ότι απτις αντιγραμένες ζογραφιές δεν μπορί κανίς να καταλάβι, αν μπορύνε να ζογραφίζυνε τα πεδιά.

Γι' αφτό ι σίντακσι παρακαλί τυς νέυς ζογράφυς να στέλνυνε για το διαγονιζμό τις δικές-τυς δυλιές: απτι φίσι, από μνίμι, ιλυστράτσιες απτα διαβαζμένα διιγίματα, καρικατύρες απτι ζοί τυ σκολιύ, πυ διμοσιέφτικαν στιν εφιμερίδα τυ τίχυ, πολιτικές καρικατύρες, πορτρέτα τον σιντρόφον-τυς, ζογραφιές ζόον (απ' τι φίσι κε από μνίμι) κ. τ. λ.

Με το διαγονιζμό ι σίντακσι τυ «Πιονέρυ» θέλι να μάθι όχι μόνο πος μπορύνε να ζογραφίζυνε τα πεδιά, μα κε πος κατέχυν το μολίβι, το πινέλο, να προκαλέσι ενδιαφέρο για το ζογράφιζμα, ν' αναπτίκσι τιν οπτικί μνίμι κε τι φαντασία τον νέον ζογράφον.

ΣΙΝΤΑΚΣΙ.

ΤΙΜΙ 30 Καπ.

ЦЕНА 30 Коп.

ΔΙΛΟΣΙ

Επιδί ι αποςτολί τυ περιοδικύ-μας δεν ίταν ος τόρα κανονικί κε πολί ςιντρομιτές δεν έπερναν τον «Πιονέρο», γι' αφτό ι ςίνταξι απεφάςιςε να ςτέλνι το περιοδικο «Πιονέρος» μόνι-τις ςτυς ςιντρομιτές-μας.

Όςι δε θα πέρνυν τον «Πιονέρο» πρέπι να απεφθίνυντε άμεςα ςτι ςίνταξι.

Τις ςιντρομές πρέπι να τις ςτέλνετε μέςον τυ ταχιδρομίυ ςτι διέφθινςι τυ περιοδικύ:

ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ, ΑΠΑΤΟΒΑ, 24

Ι ςιντρομί ςτον «Πιονέρο» κοςτίζι:

ΓΙΑ 3 ΜΙΝΕΣ		**90** καπ.
„ **6** „		**1**ρύβ. **80** καπ.
„ **1 ΧΡΟΝΟ**		**3**ρύβ. **60** καπ.

ΠΕΔΙΑ!

Γραφτίτε όλι-ςας ςιντρομιτές ςτον «Πιονέρο». Ίνε το μόνο περιοδικό-ςας.

Ι ΣΙΝΤΑΞΙ

ДОНЕЦКОЕ ОБЛАСТНОЕ
ГРЕЧЕСКОЕ ИЗДАТЕЛЬСТВО

ΕΛΙΝΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ
ΤΥ ΔΟΝΜΠΑΣ

Μαριύπολι, Απάτοβα 24. Τιλέφονο 3-17.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΠΕΦΘΙΝΟ ΣΙΝΤΑΧΤΙ: **Γ. ΛΕΟΝΙΔΑΣ**

Стат. форм. 186x264 2 печ. лист. — в листе 69.120. знак. Тираж 1500.

Міськліт 6. —м. Маріуполь, держдрукарня ч. 3.—Зам. № 5033